

Biomonitoringprogramma rond de Reststoffen EnergieCentrale (REC) Harlingen

Januari tot en met december 2025

A.O. Deolu-Ajayi, C.J. van Dijk & W. de Visser

WAGENINGEN
UNIVERSITY & RESEARCH

Biomonitoringprogramma rond de Reststoffen EnergieCentrale (REC) Harlingen

Januari tot en met december 2025

A.O. Deolu-Ajayi, C.J. van Dijk & W. de Visser

WR is een onderdeel van Wageningen University & Research, samenwerkingsverband tussen Wageningen University en de Stichting Wageningen Research.

Wageningen, april 2026

Rapport WPR-1577

A.O. Deolu-Ajayi, C.J. van Dijk & W.de Visser, 2026. *Biomonitoringprogramma rond de Reststoffen EnergieCentrale (REC) Harlingen; Januari tot en met december 2025*. Wageningen Research, Rapport WPR-1577. 44 blz.; 10 fig.; 7 tab.; 14 ref.

Dit rapport is gratis te downloaden op <https://doi.org/10.18174/714988>

Trefwoorden: Biomonitoring; Harlingen; *Reststoffen EnergieCentrale (REC)*

© 2026 Wageningen, Stichting Wageningen Research, Wageningen Plant Research, Postbus 16, 6700 AA Wageningen; T 0317 48 07 00; www.wur.nl/plant-research

KvK: 09098104 te Arnhem
VAT NL no. 8113.83.696.B07

Stichting Wageningen Research. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stichting Wageningen Research.

Stichting Wageningen Research is niet aansprakelijk voor eventuele schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan bij gebruik van gegevens uit deze uitgave.

Rapport WPR-1577

Foto omslag: Meetpunt met spinazie (Foto Wageningen UR)

Inhoud

Samenvatting	5
1 Inleiding	7
2 Resultaten	9
2.1 Cadmium	9
2.1.1 Metingen 2025	9
2.1.2 Trendmatig verloop 2010-2025	11
2.2 Kwik	12
2.2.1 Metingen 2025	12
2.2.2 Trendmatig verloop 2010-2025	14
2.3 Polycyclische aromatische koolwaterstoffen	15
2.3.1 Metingen 2025	15
2.3.2 Trendmatig verloop 2010-2025	17
2.4 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's	18
2.4.1 Metingen 2025	18
2.4.2 Trendmatig verloop 2010-2025	19
2.5 Fluoriden	20
2.5.1 Kalkpapiermetingen 2025	20
2.5.2 Trendmatig verloop kalkpapiermetingen 2010-2025	21
2.5.3 Gras-metingen 2025	21
2.5.4 Trendmatig verloop gras-metingen 2010-2025	24
2.6 Meldingen	24
3 Evaluatie	25
3.1 Weerbeeld 2025	25
3.2 Zware metalen cadmium en kwik	25
3.3 Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's)	26
3.4 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's	26
3.5 Fluoriden	27
4 Conclusies	28
Literatuur	29
Bijlage 1 Toetsingskader	30
Bijlage 2 Opzet biomonitoringprogramma	32
Bijlage 3 Meteorologische gegevens	39
Bijlage 4 PAK-gehalten per component in spinazie en boerenkool	41
Bijlage 5 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk	43

Samenvatting

Omrin heeft als exploitant van de Reststoffen Energie Centrale (REC) aan de Industriehaven in Harlingen een overeenkomst gesloten met LTO Noord om negatieve effecten op het agrarisch productiemilieu bij exploitatie van de installatie zoveel mogelijk te vermijden. In het kader van de overeenkomst is in 2010 een biomonitoringprogramma geïmplementeerd rond de installatie in aanbouw. De installatie is operationeel vanaf april 2011. In het depositiegebied van de installatie bevinden zich voornamelijk akkerbouwbedrijven, veehouderijen en enkele glastuinbouwbedrijven.

Het biomonitoringprogramma rond de REC is in 2025 voortgezet op vier meetpunten rond de installatie en een referentiepunt buiten de invloedssfeer van de installatie. Gedurende het seizoen zijn sterk accumulerende plantensoorten op een gestandaardiseerde wijze geteeld. Na een vaste expositietijd zijn de planten visueel beoordeeld en geanalyseerd op een aantal luchtverontreinigingscomponenten die door de installatie in zeer beperkte mate kunnen worden geëmitteerd.

De belangrijkste conclusies zijn:

- Er zijn geen aanwijzingen gevonden dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de kwaliteit van agrarische gewassen en producten in de omgeving van de installatie;
- Het algemene beeld van gemiddelde belastingniveaus op lokaal achtergrondniveau rond de installatie met incidenteel een meetwaarde daar boven komt overeen met dat van voorgaande jaren. Afgezien van kleine fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van eenduidig dalende of stijgende trends ten opzichte van de nulmeting uit 2010 (zonder emissie van de REC);
- De maximaal toelaatbare cadmiumgehalten van 200 µg kg⁻¹ v.g. (EU, 2008; 2023) werden niet overschreden. De kwikgehalten kwamen redelijk overeen met het achtergrondniveau met uitzondering van een uitschieter in boerenkool. De resultaten laten zien dat er geen sprake is geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte gewassen;
- PAK-gehalten op de meetpunten rond de installatie kwamen redelijk overeen met de gehalten op het referentiepunt met uitzondering van een uitschieter in spinazie. Er was sprake van enige variatie in gehalten tussen de verschillende expositieperioden maar dat beeld is gelijk aan voorgaande jaren;
- De gehalten dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk bleven ruim beneden de maximaal toelaatbare gehalten van 4 pg TEQ/g vet (EU, 2023) voor koemelk. Er is geen sprake geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte koemelk. De metingen rond de REC laten een licht dalende trend zien;
- De atmosferische fluoridenconcentraties waren relatief laag en vormen geen risico voor gevoelige plantensoorten;
- Bij de metingen van fluoride in gras zijn vooralsnog geen overschrijdingen geconstateerd van de adviesnorm voor veevoer van 25 µg g⁻¹ d.s. (Gezondheidsraad, 1981). In de winterperiode waren enkele fluoriden gehalten in gras hoger dan het lokale achtergrondniveau. De fluoridengehalten vormen geen risico voor (melk)vee;
- In het afgelopen jaar zijn er geen bijzonderheden in de emissiemetingen van REC geconstateerd (Bron: REC);
- Er zijn in het afgelopen jaar geen meldingen geweest van schade aan gewassen in de omgeving van de REC.

1 Inleiding

Omrin heeft als exploitant van de Reststoffen Energie Centrale (REC) aan de Industriehaven in Harlingen een overeenkomst gesloten met LTO Noord om negatieve effecten op het agrarisch productiemilieu bij exploitatie van de installatie zoveel mogelijk te vermijden. In het kader van de overeenkomst is in 2010 een biomonitoringprogramma geïmplementeerd rond de installatie. De resultaten van de metingen in 2010 hebben een beeld opgeleverd van de bestaande belasting in het agrarisch gebied ten noordoosten van Harlingen zonder bijdrage van de REC (van Dijk & van Alfen, 2011). Vanaf april 2011 is de installatie operationeel en worden gereinigde rookgassen via een centrale schoorsteen geëmitteerd naar de lucht. Onder de overheersende windrichting zullen de rookgassen zich vooral in noordnoordoostelijke richting verspreiden. In het depositiegebied bevinden zich voornamelijk akkerbouwbedrijven, veehouderijen en enkele glastuinbouwbedrijven.

In het biomonitoringprogramma worden planten ingezet voor het vroegtijdig signaleren van mogelijke effecten van de uitstoot van de installatie. Door de keuze van gevoelige plantensoorten (zoals spinazie, borenkool en gras) en relevante biologische producten (zoals koemelk) heeft een biomonitoringprogramma voornamelijk een signaalfunctie. Dit betekent dat zolang er op de meetpunten rond de betreffende installatie geen duidelijke overschrijding van normen of achtergrondwaarden plaatsvindt er geen negatieve effecten te verwachten zijn op de overige gewassen en producten die in de omgeving van de installatie worden verbouwd of geproduceerd. Deze aanpak heeft als voordeel dat er met een beperkt meetprogramma toch adequaat een vinger aan de pols kan worden gehouden met betrekking tot de milieukwaliteit rond de installatie. Alleen in het geval dat de resultaten op de meetpunten daar aanleiding toe geven kan het onderzoek worden uitgebreid naar gewassen in het veld.

Het monitoringprogramma bestaat uit vijf meetpunten waar gevoelige en sterk accumulerende plantensoorten op een gestandaardiseerde wijze jaarrond worden geteeld. Na een bepaalde expositietijd worden de planten visueel beoordeeld en geanalyseerd op een aantal componenten die door de installatie geëmitteerd worden, namelijk cadmium, kwik, polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), dioxinen en fluoriden. De analyseresultaten worden geëvalueerd door ze te vergelijken met gehalten gemeten op een referentielocatie buiten de invloedssfeer van de installatie, landelijke achtergrondgehalten en normen voor consumptie- of veevoerkwaliteit en de nulmeting uit 2010, zonder bijdrage van de installatie.

In dit jaarrapport wordt een overzicht gegeven van de metingen die in de periode januari tot en met december 2025 zijn uitgevoerd. Naast de resultaten van het afgelopen jaar worden ook de resultaten uit voorgaande jaren in samengevatte vorm gepresenteerd om een beeld te geven van de trend over langere termijn. In de grafieken zijn het maximaal toelaatbare gehalte en de bandbreedte voor het achtergrondniveau weergegeven (zie ook Bijlage 1). Bij de interpretatie dient rekening gehouden te worden met het gegeven dat de jaargemiddelden betrekking hebben op verschillende perioden van het jaar. Dit is afhankelijk van het gewas, zo wordt spinazie alleen in voorjaar en zomer geteeld en boerenkool alleen in de herfst en winterperiode.

Indien verschillen in gehalten tussen meetpunten daar aanleiding toe geven is de relatie met de windrichtinggegevens in beeld gebracht (zie ook Bijlage 3). Gehalten in gewassen blijken namelijk bij constante emissie redelijk gecorreleerd te zijn met het aantal uren dat er wind uit de richting van een bron naar de verschillende meetpunten waait. Een significante correlatie is geen bewijs dat er ook een causaal verband zou bestaan voor wat de bijdrage betreft van de installatie aan deze gehalten. Andere factoren spelen ook een rol zoals variatie in emissie, windsnelheid, landschapskarakteristieken en opname-eigenschappen van het gewas. Desondanks blijkt het leggen van genoemde relatie een nuttige bijdrage te leveren aan de evaluatie van de resultaten.

In Hoofdstuk 2 worden de resultaten per component gepresenteerd, toegelicht en wordt een beeld gegeven van de trendmatige ontwikkeling over de jaren dat het biomonitoringprogramma operationeel is (2010-2025). Vervolgens worden in Hoofdstuk 3 de bevindingen geëvalueerd en in perspectief geplaatst en tenslotte worden in Hoofdstuk 4 de belangrijkste conclusies gepresenteerd. Informatie met betrekking tot normstelling en achtergrondgehalten is te vinden in Bijlage 1. Informatie over de opzet en uitvoering van het biomonitoringprogramma en een toelichting op de keuze van de verschillende componenten is toegevoegd als Bijlage 2. Enkele meteorologische gegevens zijn als Bijlage 3 toegevoegd. De individuele gehalten van de PAK-componenten zijn opgenomen in Bijlage 4, terwijl de individuele gehalten van dioxine en dioxine-achtige PCB's zijn opgenomen in Bijlage 5.

Tabel 1 Tijdsplanning voor waarnemingen en monsternames in 2025.

Indicator	Weeknummer												
	2	6	10	14	18	22	26	30	34	38	42	46	50
Spinazie					•	•	•	•	•				
Boerenkool		•									•		•
Koemelk						•				•			
'Kalkpapiertjes'	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
Gras	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•

2 Resultaten

2.1 Cadmium

2.1.1 Metingen 2025

De cadmiumgehalten in spinazie varieerden van 26 tot 80 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.) op de vier meetpunten rond de installatie terwijl op het referentiepunt varieerden de gehalten van 32 tot 71 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. (Tabel 2). Het referentiepunt geeft een indicatie van het lokale achtergrondniveau omdat het buiten de directe invloedssfeer van de installatie ligt. De gehalten rond de installatie kwamen redelijk overeen met het gehalte op het referentiepunt. Alle gehalten bleven ruim onder het maximaal toelaatbare gehalte voor bladgroenten van 200 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. Alleen in week 18 was de gehalten op alle meetpunten, inclusief het referentiepunt duidelijk hoger dan in de overige expositieperioden. De gemiddelde gehalten rond de REC en het referentiepunt lagen binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

De cadmiumgehalten in boerenkool varieerden van 11 tot 21 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. op de vier meetpunten rond de installatie en op het referentiepunt van 16 tot 21 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. (Tabel 2). De gehalten op de meetpunten rond de installatie kwamen redelijk overeen met het referentiepunt. Gemiddeld lagen de gehalten op alle meetpunten rond de REC binnen de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau. De gehalten bleven ruim beneden het maximaal toelaatbare gehalte voor bladgroenten.

Tabel 2 Cadmiumgehalten in spinazie en boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.).

Gewas	Monster-name	Expositie (weken)	Meetpunt 1	Meetpunt 2 ¹	Meetpunt 3 ¹	Meetpunt 4	Meetpunt 5 (referentiepunt)	Achtergrond ²	MAX ³
Spinazie	Week 18	8	66	80	71	75	71		200
	Week 22	4	35	26	26	37	32		200
	Week 26	4	39	42	36	38	39		200
	Week 30	4	39	39	37	46	46		200
	Week 34	4	49	49	49	48	49		200
	Gemiddelde			46	47	44	49	47	37 - 116
Boerenkool	Week 6	8	14	14	11	20	16		200
	Week 42	8	18	20	21	20	21		200
	Week 50	8	17	20	16	17	18		200
	Gemiddelde			16	18	16	19	18	11 - 29

¹ Meetpunten 2 en 3 liggen onder dezelfde windrichting op respectievelijk ca. 1300 en 3200 m ten NO van de installatie.

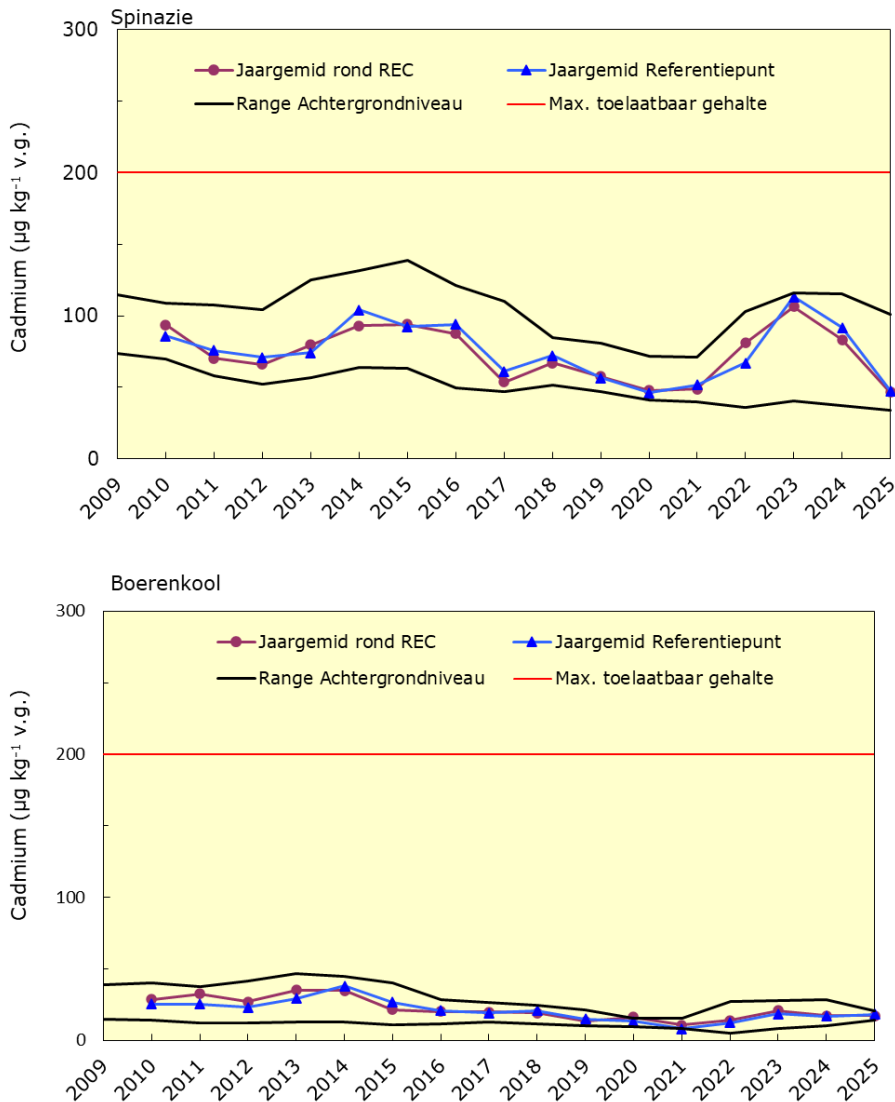
² Bandbreedte achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

³ MAXimaal toelaatbaar gehalte voor bladgroenten (EU, 2008; 2023).

Naar aanleiding van de hogere gehalten in spinazie in week 18 is een analyse van de windrichtinggegevens gemaakt. Hiervoor is per expositieperiode het aantal uren wind uit de richting van de REC naar elk afzonderlijk meetpunt bepaald (Bijlage 3). Hieruit bleek dat er geen significant verband ($R^2= 0,23$) aantoonbaar was tussen de gevonden gehalten en het aantal uren dat er gedurende een expositieperiode wind heeft gewaaid vanuit de richting van de REC naar de meetpunten rond de installatie (Figuur 1). Met andere woorden, meer uren wind uit de richting van de installatie leidt niet tot hogere cadmiumgehalten. De hogere gehalten uit week 18 zijn gevonden na expositieperioden met circa 95 tot 190 uren wind vanuit de richting van de installatie naar de betreffende meetpunten. Bovendien werden lagere cadmiumgehalten gemeten na meer uren wind (≥ 230 uur) uit de richting van de installatie.

2.1.2 Trendmatig verloop 2010-2025

In het afgelopen jaar (2025) was het gemiddelde cadmiumgehalte in spinazie binnen de invloedssfeer van de REC vrijwel gelijk aan dat van het referentiepunt (Figuur 2) en lag binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau. Het gemiddelde gehalte in spinazie nam zowel rond de installatie als op het referentiepunt af ten opzichte van het voorgaande jaar. In boerenkool was het gemiddelde gehalte binnen de invloedssfeer van de REC vrijwel gelijk aan dat op het referentiepunt en vergelijkbaar met voorgaande jaar. De stijging in gehalten in met name spinazie over de afgelopen jaren lijkt zich niet verder door te zetten.

Figuur 2 Trendmatig verloop van het jaargemiddelde cadmiumgehalte ($\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.) in spinazie (boven) en boerenkool (beneden) in de directe omgeving van de REC en het referentiepunt buiten de directe invloedssfeer van de installatie. De rode lijn geeft het maximaal toelaatbare gehalte voor bladgroenten weer, de zwarte lijnen de bandbreedte van het achtergrondniveau (Bijlage 1). NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.2 Kwik

2.2.1 Metingen 2025

De kwikgehalten in spinazie varieerden van 0,6 tot 2,8 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. op de vier meetpunten rond de installatie terwijl op het referentiepunt varieerden de gehalten van 0,6 tot 2,5 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. (Tabel 3). Het referentiepunt geeft een indicatie van het lokale achtergrondniveau. Gedurende het gehele seizoen kwamen de gehalten op de meetpunten rond de installatie redelijk overeen met de gehalten op het referentiepunt. Gemiddeld lagen de gehalten op de meetpunten rond de REC binnen de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau. Voor kwik in bladgroenten is geen maximaal toelaatbaar gehalte vastgesteld waaraan de gehalten getoetst kunnen worden.

De kwikgehalten in boerenkool varieerden rond de installatie van 1,8 tot 14,1 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. en op het referentiepunt van 2,3 tot 7,0 $\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. (Tabel 3). Voor boerenkool geldt dat de gehalten op de meetpunten rond de installatie redelijk overeen kwamen met de gehalten op het referentiepunt met uitzondering van relatief hoge meetwaarden in week 6 op alle meetpunten en de hoogste waarde op meetpunt 4. Door deze hogere waarde lag het gemiddelde van meetpunt 4 boven de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau. Voor de andere meetpunten geldt dat de gemiddelde gehalten binnen de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau lagen. Voor kwik in bladgroenten is geen maximaal toelaatbaar gehalte vastgesteld waaraan de gehalten getoetst kunnen worden.

Tabel 3 Kwikgehalten in spinazie en boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.).

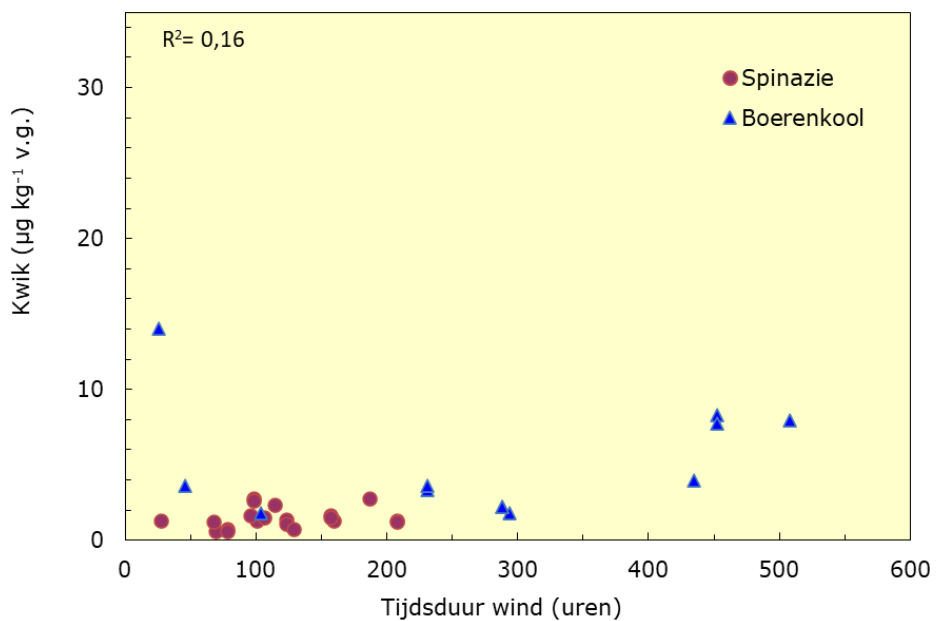
Gewas	Monster-name	Expositie (weken)	Meetpunt 1	Meetpunt 2 ¹	Meetpunt 3 ¹	Meetpunt 4	Meetpunt 5 (referentiepunt)	Achtergrond ²
Spinazie	Week 18	8	2,4	2,8	2,6	2,8	2,5	
	Week 22	4	0,6	0,7	0,6	0,7	0,6	
	Week 26	4	1,3	1,3	1,2	1,3	1,2	
	Week 30	4	1,3	1,4	1,1	1,5	1,4	
	Week 34	4	1,3	1,6	1,6	1,6	1,6	
	Gemiddelde			1,4	1,6	1,4	1,6	1,5
Boerenkool	Week 6	8	8,0	8,3	7,8	14,1	7,0	
	Week 42	8	1,8	2,3	2,3	1,8	2,3	
	Week 50	8	4,0	3,3	3,6	3,6	4,0	
	Gemiddelde			4,6	4,6	4,6	6,5	4,4

¹ Meetpunten 2 en 3 liggen onder dezelfde windrichting op respectievelijk ca. 1300 en 3200 m ten NO van de installatie.

² Bandbreedte achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

Naar aanleiding van het relatief hoge gehalte in boerenkool in week 6 is een analyse van de windrichtinggegevens gemaakt. Hiervoor is per expositieperiode het aantal uren wind uit de richting van de REC naar elk afzonderlijk meetpunt bepaald (Bijlage 3). Hieruit bleek dat er geen significant verband ($R^2 = 0,16$) aantoonbaar was tussen de gevonden gehalten en het aantal uren dat er gedurende een expositieperiode wind heeft gewaaid vanuit de richting van de REC naar de meetpunten rond de installatie (Figuur 3). De hoogste gehalten waarde op meetpunt 4 is gemeten na een periode met relatief weinig uren wind (~ 26 uur) de richting van de installatie. Bij circa 300 uren wind en ook bij ~ 435 uren wind werden lagere gehalten gevonden. Met andere woorden, meer uren wind uit de richting van de installatie leidt niet tot hogere gehalten.

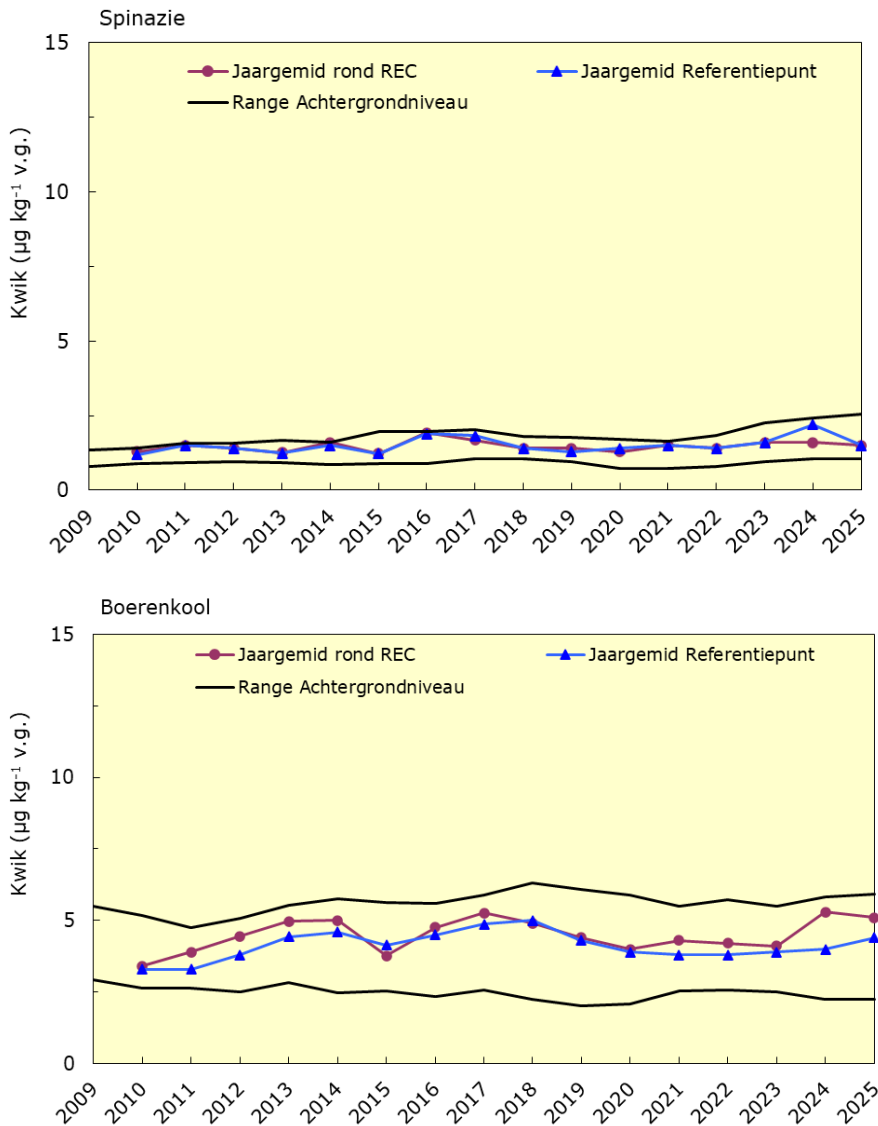
Op grond hiervan is het aannemelijk dat de gevonden gehalten een weergave zijn van de variatie van het achtergrondniveau en dat de emissie van de REC geen aantoonbare invloed heeft gehad op de gevonden gehalten. De hogere waarde op meetpunt 4 lijkt een uitschieter.

Figuur 3 Kwikgehalte in spinazie en boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.) in relatie tot het aantal uren dat er gedurende de expositieperioden wind heeft gewaaid vanuit de richting van de REC naar de vier meetpunten rond de installatie.

2.2.2 Trendmatig verloop 2010-2025

In het afgelopen jaar (2025) was er met betrekking tot de kwikgehalten in spinazie geen eenduidig verschil tussen de gemiddelde kwikbelasting binnen de invloedssfeer van de installatie en het referentiepunt (Figuur 4). Het gemiddelde niveau is gedaald ten opzichte van voorgaande jaar. De gemiddelde gehalten lagen binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau. Vanwege de hogere metingen waarden in week 6, waaronder een uitschieter bij meetpunt 4, was het gemiddelde kwikgehalte in boerenkool rondom de faciliteit hoger dan op het referentiepunt. Afgezien van kleine fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van een duidelijke dalende of stijgende trend ten opzichte van de nulmeting, zonder bijdrage van de REC (2010).

Figuur 4 Trendmatig verloop van het jaargemiddelde kwikgehalte ($\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.) in spinazie (boven) en boerenkool (beneden) in de directe omgeving van de REC en het referentiepunt buiten de directe invloedssfeer van de installatie. De zwarte lijnen geven de bandbreedte van het achtergrondniveau weer (zie Bijlage 1). Voor kwik is geen maximaal toelaatbare gehalte voor bladgroenten vastgesteld. NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.3 Polycyclische aromatische koolwaterstoffen

2.3.1 Metingen 2025

Uit deze groep van organische verbindingen zijn de uit toxiciteitsoogpunt 16 belangrijkste componenten bepaald en gesommeerd (Tabel 4). De gehalten per individuele component zijn weergegeven in Bijlage 4. De PAK-gehalten in spinazie varieerden op de meetpunten rond de installatie van 42 tot 128 $\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s. Op het referentiepunt varieerden de gehalten van 41 tot 83 $\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s. (Tabel 4). Er was sprake van variatie in gehalten tussen meetpunten in dezelfde expositieperiode, maar de meeste gehalten op de meetpunten rond de installatie kwamen wat orde grootte betreft redelijk overeen met de gehalten op het referentiepunt. Het hoogste gehalte is gemeten op meetpunt 3 in week 18 (30 april) en was hoger dan op de overige meetpunten rond de installatie. Bovendien werden in week 26 op alle meetpunten, inclusief het referentiepunt, hogere PAK-waarden gemeten. De meeste gemiddelde gehalten lagen binnen het bereik van het achtergrondniveau, behalve bij meetpunt 3, wat met name te wijten is aan de uitschieter die in week 18 werd gemeten. Voor PAK in bladgroenten is geen maximaal toelaatbaar gehalte vastgesteld.

De PAK-gehalten in boerenkool varieerden rond de installatie van 54 tot 174 $\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s. en op het referentiepunt van 56 tot 111 $\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s. (Tabel 3). De hoogste waarde is gevonden in week 6 op meetpunt 4. Ook op de andere meetpunten rond de installatie en het referentiepunt zijn in deze periode (week 6) hogere gehalten gevonden ten opzichte van de andere twee expositieperioden. De gemiddelde gehalten lagen binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau. Er is geen maximaal toelaatbaar gehalte vastgesteld voor PAK in bladgroenten.

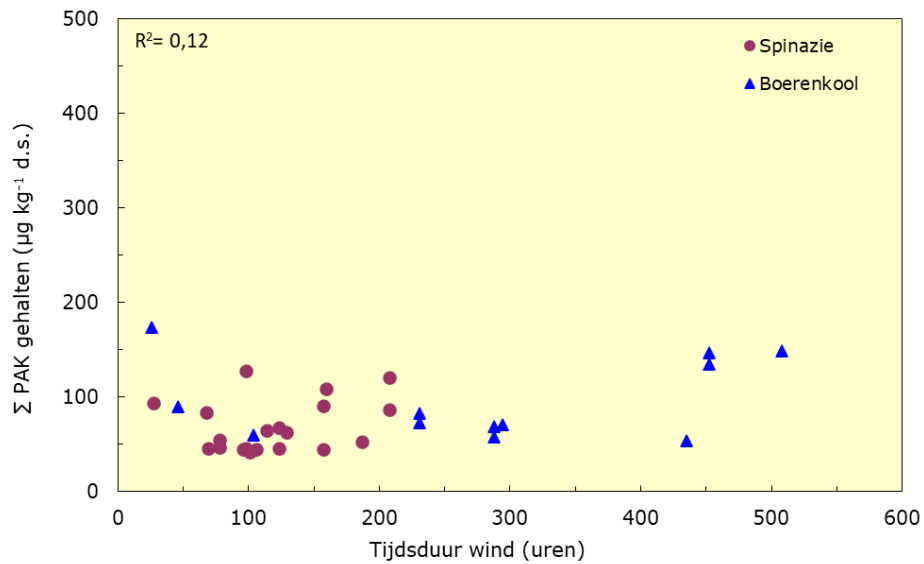
Tabel 4 Totaal PAK-gehalten in spinazie en boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s.).

Gewas	Monster-name	Expositie (weken)	Meetpunt 1	Meetpunt 2 ¹	Meetpunt 3 ¹	Meetpunt 4	Meetpunt 5 (referentiepunt)	Achtergrond ²
Spinazie	Week 18	8	64	46	128	53	50	
	Week 22	4	46	47	55	63	46	
	Week 26	4	109	87	121	94	83	
	Week 30	4	42	46	68	45	41	
	Week 34	4	84	45	91	45	43	
	Gemiddelde			69	54	92	60	52
Boerenkool	Week 6	8	149	135	147	174	111	
	Week 42	8	71	58	68	60	56	
	Week 50	8	54	73	83	90	80	
	Gemiddelde			91	89	99	108	82

¹ Meetpunten 2 en 3 liggen onder dezelfde windrichting op respectievelijk ca. 1300 en 3200 m ten NO van de installatie.

² Bandbreedte achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

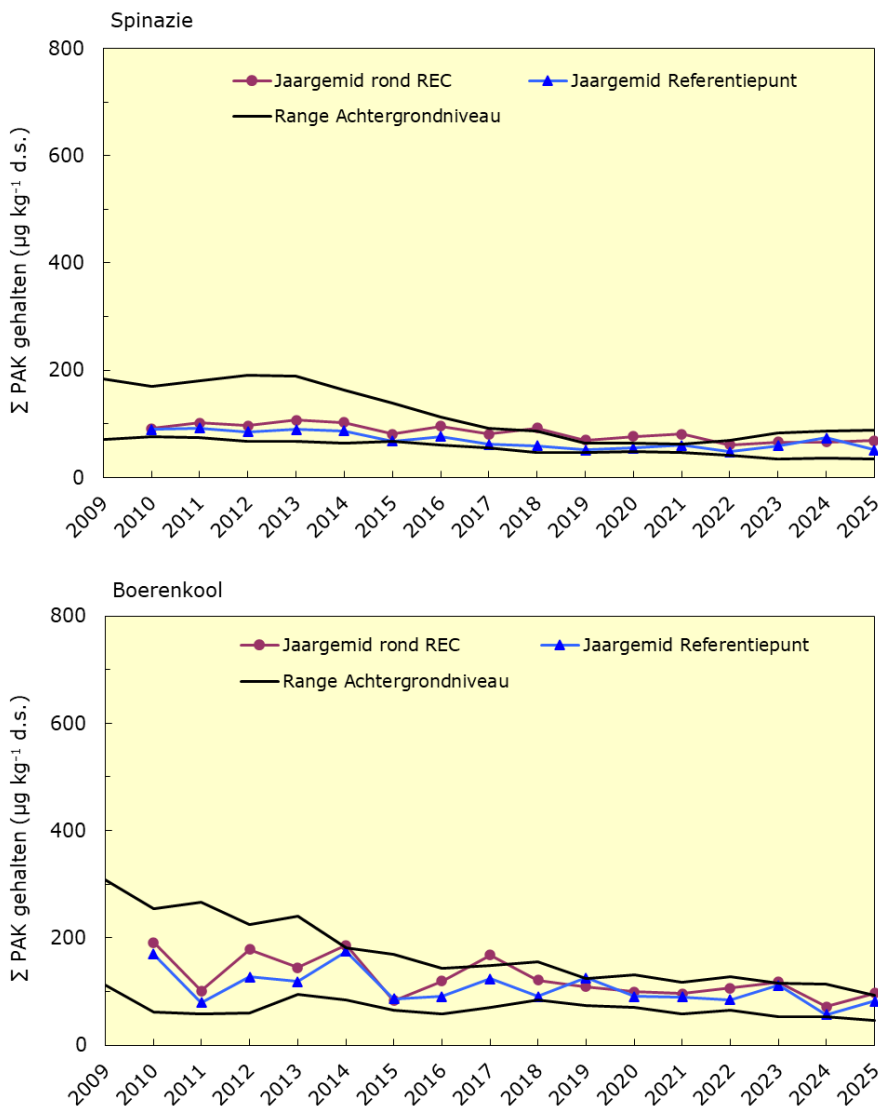
Op grond van de variatie in gehalten zijn de windrichtinggegevens geanalyseerd. Hiervoor is per expositieperiode het aantal uren wind uit de richting van de REC naar elk afzonderlijk meetpunt bepaald (Bijlage 3). Er was geen significant verband ($R^2 = 0,12$) aantoonbaar tussen de gesommeerde PAK gehalten in spinazie en boerenkool en het aantal uren wind vanaf de REC naar de afzonderlijke meetpunten (Figuur 5). Met andere woorden, meer uren wind uit de richting van de installatie leidt niet tot hogere gehalten. De hoogste gehalten in spinazie (week 18) en boerenkool (week 6) werd gemeten na een expositieperiode van respectievelijk circa 98 uur en circa 26 uur, waarbij de wind uit de richting van de installatie waaide. Meer uren wind (~ 435 uur) uit de richting van de installatie leidde niet tot hogere gehalten. Het is niet aannemelijk dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de gevonden PAK-gehalten.

Figuur 5 Totaal PAK-gehalte in spinazie en boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1} \text{ d.s.}$) in relatie tot het aantal uren dat er gedurende de expositieperioden wind heeft gewaaid vanuit de richting van de REC naar de afzonderlijke meetpunten.

2.3.2 Trendmatig verloop 2010-2025

In het afgelopen jaar (2025) was er voor zowel spinazie als boerenkool een klein verschil tussen de gemiddelde PAK belasting binnen de invloedssfeer van de REC en het referentiepunt (Figuur 6). De jaargemiddelde gehalten lagen op zowel de meetpunten rond de installatie als het referentiepunt binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau voor spinazie. Bovendien was de trend vrijwel gelijk aan die van vorig jaar, met zelfs nog lagere waarden voor het jaargemiddelde op het referentiepunt. Anderzijds waren de jaargemiddelde gehalten in boerenkool hoger in vergelijking met het voorgaande jaar, waarbij het jaarlijkse gemiddelde rond de REC iets hoger lag dan de bovenste grens van de bandbreedte van het achtergrondniveau. Dit kan in verband worden gebracht met de hoge metingen in week 6. Afgezien van de fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van een duidelijke dalende of stijgende trend in de PAK belasting ten opzichte van de nulmeting, zonder bijdrage van de REC (2010).

Figuur 6 Trendmatig verloop van het jaargemiddelde PAK gehalte ($\mu\text{g kg}^{-1} \text{ d.s.}$) in spinazie (boven) en boerenkool (beneden) in de directe omgeving van de REC en het referentiepunt buiten de directe invloedssfeer van de installatie. De zwarte lijnen geven de bandbreedte van het achtergrondniveau weer (zie Bijlage 1). Voor PAK's is geen maximaal toelaatbare gehalte voor bladgroenten vastgesteld. NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.4 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's

2.4.1 Metingen 2025

Uit deze groep van organische verbindingen zijn de uit toxiciteitsoogpunt belangrijkste dioxineverbindingen en dioxine-achtige PCB's bepaald en gesommeerd (Tabel 5). De gehalten per individuele component zijn weergegeven in Bijlage 5. Zowel de gemiddelde dioxine- als dioxineachtige PCB-gehalten lagen onder het nationale achtergrondniveau (Tabel 5)¹.

In het monitoringonderzoek, waarop het landelijk achtergrondniveau is gebaseerd, zijn in 2023 geen koemelkmonsters op dioxinen getest, waardoor het voortschrijdend gemiddelde van de achtergrondniveaus alleen is gebaseerd op nationale bemonstering in 2022 en 2024. De trends kunnen weer veranderen wanneer de nationale rapporten over 2025 beschikbaar zijn. Desondanks bleven de dioxine en de som van dioxinen en dioxineachtige PCB's een factor 9 en 10 respectievelijk onder de EU-norm van respectievelijk 2 en 4 pg TEQ/g vet voor melk en melkproducten.

Tabel 5 Gehalte aan dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk (pg TEQ/g vet).

Componenten	Monstername	Gehalte (pg TEQ/g vet)	Achtergrond ¹	MAX ²
Dioxinen	Week 22	0,154		2,0
	Week 38	0,109		2,0
	Gemiddelde	0,132	0,229	
PCB's	Week 22	0,135		
	Week 38	0,115		
	Gemiddelde	0,125	0,194	
Dioxinen+PCB's	Week 22	0,289		4,0
	Week 38	0,224		4,0
	Gemiddelde	0,257	0,420	

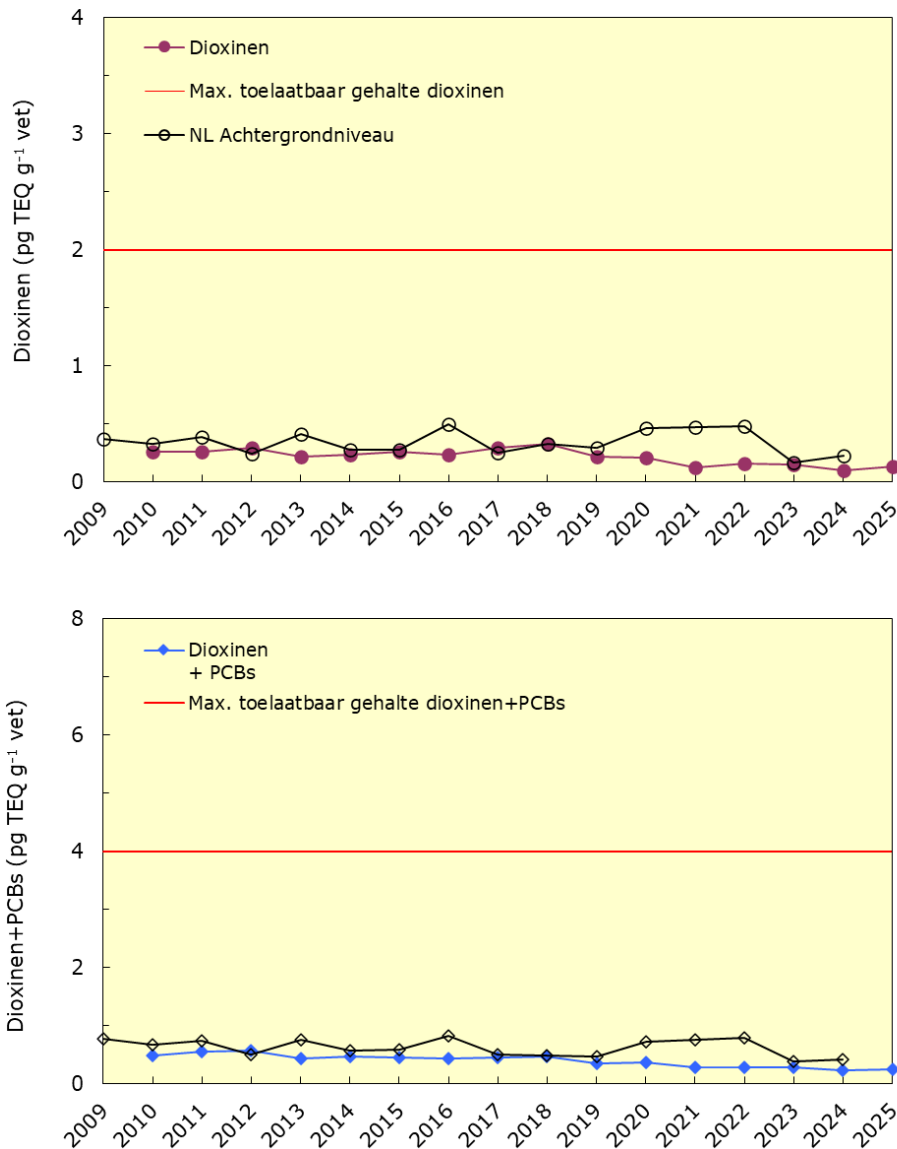
¹ Gemiddelde achtergrondniveau in Nederland (zie Bijlage I voor toelichting).

² MAXimaal toelaatbaar gehalte voor melk en melkproducten in pg TEQ/g vet (EU, 2008; 2011; 2023).

¹ Vanaf 2023 worden de resultaten van het landelijk monitoringnetwerk voor dioxines en dioxine-achtige PCB's niet langer gepubliceerd. Jaarlijks wordt contact opgenomen met het RIVM voor informatie over nieuwe nationale gehalten.

2.4.2 Trendmatig verloop 2010-2025

Het gemiddelde gehalte aan dioxinen en dioxinen + dioxine-achtige PCB's in koemelk waren vergelijkbaar met die van vorig jaar (Figuur 7). Door afnemende dioxine-achtige PCB-gehalten in melk was er in de afgelopen jaren, zowel in de metingen rond REC als in het landelijk achtergrondniveau, sprake van een licht dalende trend.

Figuur 7 Trendmatig verloop van het gemiddelde gehalte aan dioxinen (boven) en dioxinen plus PCB's (onder) in koemelk (pg TEQ/g vet). De rode lijnen geven het maximaal toelaatbare gehalte weer voor respectievelijk dioxinen en dioxinen plus PCB's. De zwarte lijnen geven het gemiddelde achtergrondniveau voor Nederland weer. NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.5 Fluoriden

2.5.1 Kalkpapiermetingen 2025

De fluoridengehalten in kalkpapiertjes varieerden op de meetpunten rond de installatie van beneden de aantoonbaarheidsgrens van 0,07 tot 0,18 $\mu\text{g g}^{-1}\text{d}^{-1}$. Op het referentiepunt lagen alle gehalten van beneden de aantoonbaarheidsgrens tot 0,07 $\mu\text{g g}^{-1}\text{d}^{-1}$ (Tabel 6). De gehalten waren relatief laag en in 87% van de metingen lag het gehalte beneden de aantoonbaarheidsgrens.

De $\text{MTR}_{\text{lucht}}$ (maximaal toelaatbaar risiconiveau voor lucht) als jaargemiddelde komt overeen met een gehalte in kalkpapieren van ca. 0,16 $\mu\text{g g}^{-1}\text{d}^{-1}$ (zie ook Bijlage 1 en 2). De jaargemiddelde gehalten rond de installatie en op het referentiepunt lagen rond de aantoonbaarheidsgrens, en bleven daarmee ruim beneden de $\text{MTR}_{\text{lucht}}$.

Tabel 6 Fluoridengehalten in kalkpapieren ($\mu\text{g g}^{-1}\text{d}^{-1}$) na een expositieperiode van vier weken.

Monstername	Meetpunt 1	Meetpunt 2 ¹	Meetpunt 3 ¹	Meetpunt 4	Meetpunt 5 (referentiepunt)	Achtergrond ²	$\text{MTR}_{\text{lucht}}$ ³
Week 2	<0,07 ⁴	<0,07	0,13	<0,07	<0,07		
Week 6	<0,07	<0,07	0,07	<0,07	<0,07		
Week 10	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 14	<0,07	<0,07	0,07	<0,07	<0,07		
Week 18	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 22	<0,07	<0,07	0,09	<0,07	<0,07		
Week 26	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 30	<0,07	<0,07	0,09	0,07	<0,07		
Week 34	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 38	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 42	<0,07	<0,07	0,18	<0,07	<0,07		
Week 46	0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Week 50	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07	<0,07		
Gemiddelde	0,07	0,07	0,08	0,07	0,07	$\leq 0,07$	0,16

¹ Meetpunten 2 en 3 liggen onder dezelfde windrichting op respectievelijk ca. 1300 en 3200 m ten NO van de installatie.

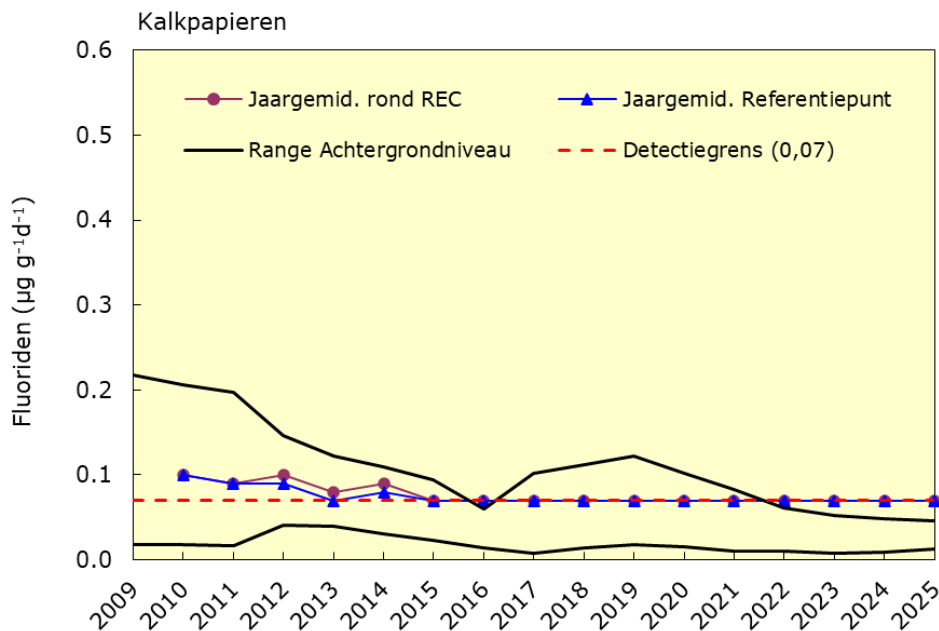
² Bandbreedte achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

³ Maximaal toelaatbaar risiconiveau voor lucht.

⁴ <: gehalte beneden de aantoonbaarheidsgrens, bij berekeningen is de waarde van de aantoonbaarheidsgrens aangehouden.

2.5.2 Trendmatig verloop kalkpapiermetingen 2010-2025

De gemiddelde atmosferische fluoridenbelasting binnen de invloedssfeer van de REC en het referentiepunt ligt al enkele jaren op of rond de aantoonbaarheidsgrens en heeft daarmee de ondergrens van wat nog meetbaar is bereikt (Figuur 7).

Figuur 8 Trendmatig verloop van het gemiddelde fluoridengehalte in kalkpapieren ($\mu\text{g g}^{-1}\text{d}^{-1}$) in de directe omgeving van de REC en het referentiepunt buiten de directe invloedssfeer van de installatie. De zwarte lijnen geven een indicatie van de bandbreedte van het achtergrondniveau weer, de berekende waarden liggen inmiddels beneden de detectiegrens (zie Bijlage 1). NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.5.3 Gras-metingen 2025

De fluoridengehalten in gras volgden globaal het normale seizoen patroon met hogere gehalten in de herfst en winter en lagere gehalten in lente en zomer. Dit verschil tussen zomer en winter is een gevolg van het feit dat het gras in de winterperiode weinig groeit, waardoor de verdunning van het in het gras geaccumuleerde fluoride gering is. Op de meetpunten rond de installatie varieerden de gehalten van beneden de aantoonbaarheidsgrens van 1,0 tot 24,4 $\mu\text{g g}^{-1}$ d.s. Op het referentiepunt varieerden de gehalten van beneden de aantoonbaarheidsgrens tot 13,5 $\mu\text{g g}^{-1}$ d.s. (Tabel 7). De adviesnorm voor veevoer voor jongvee van 25 $\mu\text{g g}^{-1}$ d.s. als absoluut maximum is nog niet overschreden.

De gehalten in de herfst en winter – met name bij meetpunten 1, 3 en 4 in de buurt van de installatie – waren, net als in voorgaande jaren, iets hoger dan bij het referentiepunt. In week 2, 6, 10, 46 en 50 werden op de meeste meetpunten, waaronder in sommige gevallen ook op het referentiepunt, hogere gehalten gemeten dan in de daaropvolgende expositieperioden. Daardoor lagen alle de jaargemiddelden rond de faciliteit hoger dan op het referentiepunt. Dit leidde ook tot overwegend hogere waarden (behalve op meetpunt 2) boven de range voor het achtergrondniveau.

Naast een seizoensgebonden fluctuatie wordt een deel van de variatie in fluoridengehalten in gras veroorzaakt door regenval vlak voor monsternamen (Bijlage 3). Veel neerslag kort voor de monsternamen kan leiden tot uit- of afspoeling van fluoriden. Een aaneengesloten droge periode daarentegen kan tot hogere gehalten leiden omdat de fluoriden die op gras terecht zijn gekomen niet weer gedeeltelijk door neerslag worden uit- of afgespoeld.

Hoewel er op de bemonsteringsdagen in de herfst en winter weinig tot geen neerslag werd geregistreerd, viel er in sommige van deze gevallen, met name in week 2 en 50, in de laatste drie dagen voorafgaand aan de bemonstering toch veel regen (respectievelijk 16,5 mm en 13,0 mm) en ook in de week daarvoor (respectievelijk 43,2 mm en 20,5 mm). De droge periodes verklaren dus niet noodzakelijkerwijs de hogere gehalten die bij de metingen in de herfst en winter werden waargenomen. De lente- en zomerperiode waren relatief droog, maar dit heeft niet tot hogere gehalten geleid met sommige van de gehalten lagen beneden de aantoonbaarheidsgrens.

Tabel 7 Fluoridgehalten in gras ($\mu\text{g g}^{-1}$ d.s.) na een expositieperiode van vier weken.

Monstername	Meetpunt 1	Meetpunt 2 ¹	Meetpunt 3 ¹	Meetpunt 4	Meetpunt 5 (referentiepunt)	SA ²	Advies norm ³
Week 2	24,4	4,3	4,4	11,4	9,7	7,5	25
Week 6	17,2	5,4	16,3	13,8	6,4	9,5	25
Week 10	16,5	4,5	10,9	11	13,5	9,5	25
Week 14	5,5	12	5,2	2,9	8	5,5	25
Week 18	1,4	<1,0	1,9	<1,0	1,5	3,0	25
Week 22	3,8	1,5	<1,0	1,8	1,6	3,0	25
Week 26	<1,0	1,9	1,3	<1,0	<1,0	2,5	25
Week 30	<1,0	1,4	<1,0	0,4	<1,0	3,0	25
Week 34	2,2	<1,0	<1,0	3,6	1,2	3,0	25
Week 38	3,5	<1,0	<1,0	<1,0	<1,0	3,5	25
Week 42	1,8	5,8	9,2	11,6	1,7	4,0	25
Week 46	8,9	14,3	8,5	10,2	5,4	5,0	25
Week 50	8,0	7,1	12,1	6,4	2,9	6,0	25
Gemiddelde	7,3	4,6	5,6	5,7	4,1	$\leq 4,7^5$	

¹ Meetpunten 2 en 3 liggen onder dezelfde windrichting op respectievelijk ca. 1300 en 3200 m ten NO van de installatie.

² Seizoensafhankelijk achtergrondniveau (van der Eerden, 1991).

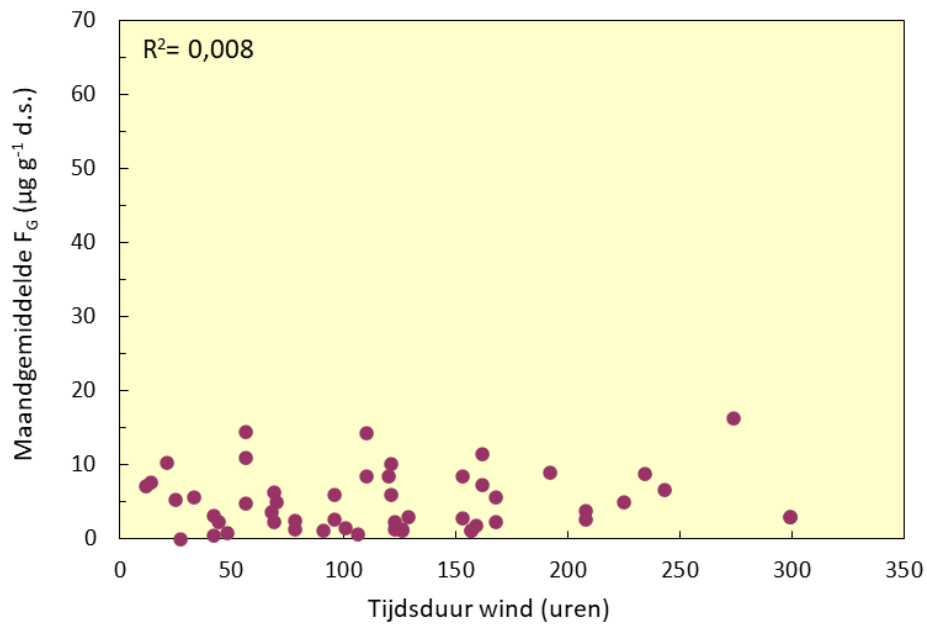
³ Adviesnorm voor veevoer voor jongvee (Gezondheidsraad, 1981).

⁴ <: gehalte beneden de aantoonbaarheidsgrens, bij berekeningen is de waarde van de aantoonbaarheidsgrens aangehouden.

⁵ Bandbreedte achtergrondniveau (zie Bijlage 1 voor toelichting).

Om na te gaan of de incidenteel hogere gehalten een mogelijke relatie hebben met de emissie van de REC zijn de windrichtinggegevens van het afgelopen jaar geanalyseerd. Hiervoor is per expositieperiode van vier weken het aantal uren wind uit de richting van de REC naar elk afzonderlijk meetpunt bepaald (Bijlage 3) en gerelateerd aan het voor seizoeninvloeden gecorrigeerde fluoridegehalten (door de correctie voor verschillen in groeisnelheid worden gehalten in de winterperiode iets lager en in de zomerperiode iets hoger).

Uit de analyse bleek dat er geen significant verband ($R^2=0,008$) aantoonbaar was tussen de voor seizoeninvloeden gecorrigeerde fluoridgehalten in gras rond de installatie en het aantal uren wind vanaf de REC naar de afzonderlijke meetpunten (Figuur 8). Uit Figuur 8 blijkt dat de hoogste meetwaarde op meetpunt 1 in week 2 van $24,4 \mu\text{g g}^{-1}$ ($16,3 \mu\text{g g}^{-1}$ na correctie) is gevonden bij circa 274 uren wind uit de richting van de installatie. In dezelfde context werden lagere fluoridegehalten gemeten na meer uren wind (~ 300 uur) uit de richting van de installatie. Met andere woorden, meer uren wind leidt niet tot hogere gehalten.

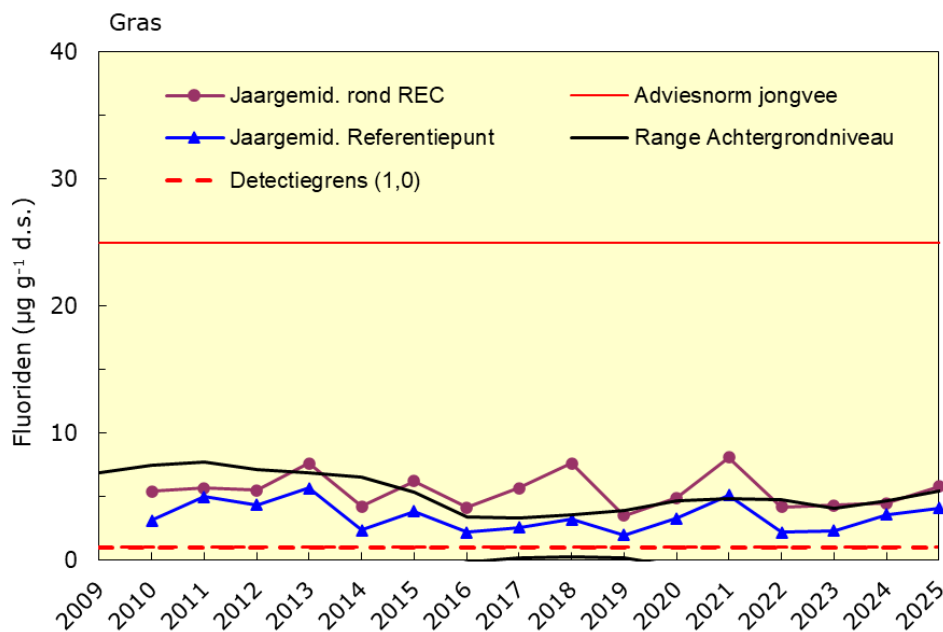

Figuur 9 Voor seizoeninvloeden gecorrigeerde maandgemiddelde fluoridengehalten in gras ($\mu\text{g g}^{-1} \text{ d.s.}$) in relatie tot het aantal uren dat er gedurende de expositieperioden van vier weken wind heeft gewaaid uit de richting van de REC naar de meetpunten rond de installatie. Door de correctie voor verschillen in groeisnelheid worden gehalten in de winterperiode iets lager en in de zomerperiode iets hoger dan gemeten.

2.5.4 Trendmatig verloop gras-metingen 2010-2025

In het afgelopen jaar (2025) was het verschil tussen het gemiddelde fluoridengehalte binnen de invloedssfeer van de REC en het referentiepunt iets groter dan in het voorgaande jaar (2024) maar deze verschillen zijn iets kleiner dan in de jaren daardoor, van 2020 tot 2023 (Figuur 9).

Zowel de gemiddelde fluoridegehalten in het gras rond de installatie als het referentiepunt lagen iets hoger dan vorig jaar. De gemiddelde niveau liggen ook net binnen of iets boven het bereik van de achtergrondniveau, maar nog steeds ruim onder het maximaal toelaatbaar fluoridegehalte. Afgezien van fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van een duidelijke dalende of stijgende trend in de fluoridenbelasting van gras ten opzichte van de resultaten van de nulmeting, zonder bijdrage van de REC (2010).

Figuur 10 Trendmatig verloop van het gemiddelde fluoridengehalte in gras ($\mu\text{g g}^{-1}\text{d.s.}$) in de directe omgeving van de REC en het referentiepunt, buiten de directe invloedssfeer van de installatie. De rode lijn geeft de adviesnorm van $25 \mu\text{g g}^{-1}\text{d.s.}$ weer als maximaal toelaatbaar fluoridengehalte in veevoer voor jongvee (VROM, 2001). De zwarte lijnen geven de bandbreedte voor het achtergrondniveau weer (zie Bijlage 1). NB. In 2010 was de REC nog niet operationeel.

2.6 Meldingen

Er zijn in het afgelopen jaar geen meldingen geweest van schade aan gewassen in de omgeving van de REC die in relatie tot REC konden worden gebracht.

3 Evaluatie

3.1 Weerbeeld 2025

Nadat 2024 zowel recordwarm als recordnat verliep evenaarde 2025 met een gemiddelde temperatuur van 11,4 °C het record van 2024. Het was het op zes na warmste jaar sinds het begin van de metingen in 1900, maar in tegenstelling tot 2024 was 2025 vrij droog met twee hittegolven.

Het jaar begon nat en somber. Februari was droog en zonnig en de gemiddelde temperatuur bleef normaal op 3,9 °C. Alleen in het noorden was er halverwege februari een korte winterse periode. De gemiddelde temperatuur in het voorjaar (maart, april en mei) was 10,9 °C, vergeleken met een langjarig gemiddelde van 9,9 °C, dus het was een warm voorjaar. Er viel gemiddeld slechts 68 mm neerslag in Nederland, vergeleken met de normale 148 mm, waardoor het de op één na droogste lente sinds 1906 was. In alle drie de maanden was er meer zon dan normaal.

De gemiddelde temperatuur tijdens de zomerperiode was 18,5 °C, wat hoger is dan de normale 17,4 °C. Met 274 zonuren (meer dan het gemiddelde van 214 uur) was het een zonnige zomer. De zomer van 2025 was ook droger met een gemiddelde neerslag van 51 mm, vergeleken met het langjarige gemiddelde van 61 mm. De herfst was mild en nat. De gemiddelde temperatuur bedroeg 11,6 °C, tegenover de normale 10,9 °C. Zowel oktober als november waren relatief milder dan normaal. De nationale gemiddelde neerslag bedroeg 252 mm, tegenover de normale 222 mm, waarmee een einde kwam aan de lange, zeer droge periode die in februari was begonnen. De zonneschijn was normaal met een gemiddelde van 352 uur in het hele land, vergeleken met de normale 349 uur.

December was een milde, zonnige en zeer droge maand met slechts 23 mm neerslag, vergeleken met de normale 77 mm. De gemiddelde temperatuur was 6,1 °C. De zon scheen meer, namelijk 69 uur, vergeleken met de normale 58 uur. Rond Kerstmis was er echter een korte, koude, maar nog steeds zonnige periode (Bron: KNMI).

Het weer in 2025 kan worden samengevat als zeer warm en droog met een zeer hoge hoeveelheid zonlicht, het op één na zonnigste jaar sinds 1906. Door opkweek in containers met voldoende water hebben de planten op de meetpunten geen schade of groeiachterstand opgelopen. Alle monsternames konden volgens planning worden uitgevoerd.

3.2 Zware metalen cadmium en kwik

De cadmiumgehalten in spinazie op de meetpunten rond de installatie kwamen redelijk overeen met het gehalte op het referentiepunt, dat een indicatie geeft van het lokale achtergrondniveau. In week 18 was de gehalten op alle meetpunten, inclusief het referentiepunt duidelijk hoger dan in de overige expositieperioden. De gemiddelde gehalten rond de REC en het referentiepunt lagen nog steeds binnen de bandbreedte van het achtergrondniveau. De cadmiumgehalten in boerenkool laten een zelfde beeld zien. De gehalten rond de installatie kwamen redelijk overeen met die op het referentiepunt en de jaargemiddelde gehalten lagen binnen de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau. De norm voor het maximaal toelaatbare cadmiumgehalte in bladgroenten is niet overschreden.

Voor kwik zijn geen eenduidige verschillen gevonden tussen de gehalten gemeten binnen de directe invloedssfeer van de REC en het referentiepunt met uitzondering van een relatief hoge meetwaarde in boerenkool in week 6. Het betreft waarschijnlijk een (eenmalige) uitschieter. Vanwege deze hogere waarde lag het gemiddelde van meetpunt 4 boven de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau. Voor de andere meetpunten geldt dat de gemiddelde gehalten binnen de bandbreedte van het regionale achtergrondniveau lagen. Voor kwik is geen norm voor bladgroenten vastgesteld waaraan de gehalten getoetst kunnen worden.

Voor zowel cadmium als kwik zijn er geen eenduidige verschillen gevonden tussen meetpunt 2, in het depositiemaximum ten noordoosten van de installatie onder de overheersende windrichting en meetpunt 3 dat onder dezelfde windrichting maar op grotere afstand ligt. Bovendien was er geen verband tussen de gevonden gehalten en het aantal uren dat er gedurende een expositieperiode wind heeft gewaaid vanuit de richting van de REC naar de afzonderlijke meetpunten. Meer uren wind uit de richting van de installatie leidt niet tot hogere gehalten. Dit laat zien dat er geen directe relatie is tussen de emissie en de gevonden gehalten.

De cadmiumgehalten in spinazie vertoonden opnieuw een dalende trend, net als vorig jaar (van Dijk *et al.*, 2025). Voor cadmium in boerenkool en voor de kwikgehalten in spinazie en boerenkool werd geen duidelijke stijgende of dalende trend waargenomen. De resultaten laten zien dat er geen sprake is geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte gewassen. Er zijn geen aanwijzingen dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de cadmium- en kwikgehalten in de gewassen.

3.3 Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's)

PAK-gehalten in zowel spinazie als boerenkool varieerden tussen meetpunten en over het seizoen. De meeste gehalten op de meetpunten rond de installatie kwamen wat orde grootte betreft redelijk overeen met de gehalten op het referentiepunt. De enige uitzondering hierop was een uitschieter die in week 18 op meetpunt 3 werd gemeten, wat resulteerde in een gemiddelde van meetpunt 3 dat boven het lokale achtergrondniveau lag.

Er werden geen duidelijke verschillen gevonden tussen meetpunt 2, in het depositiemaximum ten noordoosten van de installatie onder de overheersende windrichting en meetpunt 3 dat onder dezelfde windrichting maar op grotere afstand ligt. Bovendien was er geen verband aantoonbaar tussen de gesommeerde PAK-gehalten en het aantal uren wind vanaf de REC naar de afzonderlijke meetpunten. Meer uren wind uit de richting van de installatie leidde niet tot hogere gehalten. Dit toont aan dat er geen directe relatie is tussen de emissie en de gevonden gehalten.

Het algemene beeld van gemiddelde belastingniveaus op achtergrondniveau met incidenteel hogere meetwaarden komt overeen met dat van voorgaande jaren (van Dijk *et al.*, 2025). Afgezien van de fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van een duidelijke dalende of stijgende trend in de PAK belasting ten opzichte van het niveau zoals dat bij de nulmeting in 2010 is vastgesteld (zonder bijdrage van de REC).

Voor PAK-gehalten in land- en tuinbouwproducten zijn geen normen of advieswaarden beschikbaar waaraan getoetst kan worden, maar het is niet aannemelijk dat er sprake is geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de gewassen. Er zijn geen aanwijzingen dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de PAK-gehalten in de verschillende gewassen.

3.4 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's

De dioxinegehalten in koemelk van vee dat een deel van het voer heeft gekregen uit het maximum depositiegebied waren vergelijkbaar met die van het voorgaande jaar (van Dijk *et al.*, 2025) en ook lager dan het landelijk achtergrondniveau. Het maximaal toelaatbare gehalte voor melk en melkproducten is niet overschreden. De som van de gehalten aan dioxinen en dioxine-achtige PCB's bleef ruim beneden het maximaal toelaatbare gehalte voor melk en melkproducten. De metingen rond de REC laten een licht dalende trend zien.

De resultaten laten zien dat er geen sprake is geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte koemelk. Er zijn geen aanwijzingen dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de dioxinegehalten in koemelk.

3.5 Fluoriden

Fluoridengehalten in kalkpapiertjes geven een beeld van de gasvormige anorganische fluoriden in de lucht in het gebied rond de REC. De jaargemiddelde gehalten liggen zowel op de meetpunten rond de installatie als op het referentiepunt (lokaal achtergrondniveau) al enkele jaren op of onder de aantoonbaarheidsgrens en hebben daarmee de ondergrens van wat nog meetbaar is bereikt. De resultaten tonen aan dat de atmosferische fluoridenconcentraties geen risico vormen voor gevoelige plantensoorten. Gezien de lage gehalten is het niet aannemelijk dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de fluoridengehalten in kalkpapieren.

De fluoridengehalten in gras rond de REC en het referentiepunt volgden globaal het seizoen patroon met hogere gehalten in de herfst en winter en lagere gehalten in de lente en zomer. De seizoenafhankelijkheid is een gevolg van het feit dat er gedurende de winterperiode vrijwel geen grasgroei plaatsvindt, waardoor de verdunning van het in het gras geaccumuleerde fluoride gering is. In de periode januari tot maart (bemonstering uitgevoerd in de eerste week van maart) en november tot december zijn op de meetpunten rond de installatie hogere gehalten gevonden ten opzichte van het referentiepunt. Daardoor waren de jaargemiddelden rond de faciliteit hoger dan die bij het referentiepunt en in de meeste gevallen ook hoger dan het achtergrondniveau. Niettemin werd de adviesnorm voor veevoer voor jongvee is niet overschreden. Met betrekking tot het risico voor vee zijn de gevonden fluoridengehalten van weinig betekenis.

Er werden geen duidelijke verschillen gevonden tussen meetpunt 2, in het depositiemaximum ten noordoosten van de installatie onder de overheersende windrichting en meetpunt 3 dat onder dezelfde windrichting maar op grotere afstand ligt. Bovendien was er geen verband aantoonbaar tussen de voor seizoeninvloeden gecorrigeerde maandgemiddelde fluoridengehalten in gras rond de installatie en het aantal uren wind vanaf de REC naar de afzonderlijke meetpunten. Dit laat zien dat meer uren wind uit de richting van de installatie niet tot hogere gehalten leidt.

In het afgelopen jaar (2025) was er een iets groter verschil tussen het gemiddelde fluoridengehalte binnen de invloedssfeer van de REC en het referentiepunt ten opzichte van het voorgaande jaar (2024) maar deze bevindingen komen meer overeen met andere voorgaande jaren (2020 tot 2023). Er was geen sprake van een duidelijke dalende of stijgende trend ten opzichte van het niveau zoals dat bij de nulmeting is vastgesteld zonder bijdrage van de REC (2010). Het is niet aannemelijk dat de emissie van de REC een bijdrage heeft geleverd aan fluoridengehalten in gras.

4 Conclusies

Het biomonitoringprogramma rond de REC is in 2025 voortgezet op vier meetpunten rond de installatie en een referentiepunt buiten de invloedssfeer van de installatie. Gedurende het seizoen zijn sterk accumulerende plantensoorten op een gestandaardiseerde wijze geteeld. Na een vaste expositietijd zijn de planten visueel beoordeeld en geanalyseerd op een aantal luchtverontreinigingscomponenten die door de installatie in zeer beperkte mate kunnen worden geëmitteerd.

De belangrijkste conclusies zijn:

- Er zijn geen aanwijzingen gevonden dat de emissie van de REC van invloed is geweest op de kwaliteit van agrarische gewassen en producten in de omgeving van de installatie;
- Het algemene beeld van gemiddelde belastingniveaus op lokaal achtergrondniveau rond de installatie met incidenteel een meetwaarde daar boven komt overeen met dat van voorgaande jaren. Afgezien van kleine fluctuaties tussen jaren is er geen sprake van eenduidig dalende of stijgende trends ten opzichte van de nulmeting uit 2010 (zonder emissie van de REC);
- De maximaal toelaatbare cadmiumgehalten van $200 \mu\text{g kg}^{-1}$ v.g. (EU, 2008; 2023) werden niet overschreden. De kwikgehalten kwamen redelijk overeen met het achtergrondniveau met uitzondering van een uitschieter in boerenkool. De resultaten laten zien dat er geen sprake is geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte gewassen;
- PAK-gehalten op de meetpunten rond de installatie kwamen redelijk overeen met de gehalten op het referentiepunt met uitzondering van een uitschieter in spinazie. Er was sprake van enige variatie in gehalten tussen de verschillende expositieperioden maar dat beeld is gelijk aan voorgaande jaren;
- De gehalten dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk bleven ruim beneden de maximaal toelaatbare gehalten van 4 pg TEQ/g vet (EU, 2023) voor koemelk. Er is geen sprake geweest van een potentieel risico met betrekking tot de consumptiekwaliteit van de onderzochte koemelk. De metingen rond de REC laten een licht dalende trend zien;
- De atmosferische fluoridenconcentraties waren relatief laag en vormen geen risico voor gevoelige plantensoorten;
- Bij de metingen van fluoride in gras zijn vooralsnog geen overschrijdingen geconstateerd van de adviesnorm voor veevoer van $25 \mu\text{g g}^{-1}$ d.s. (Gezondheidsraad, 1981). In de winterperiode waren enkele fluoriden gehalten in gras hoger dan het lokale achtergrondniveau. De fluoridengehalten vormen geen risico voor (melk)vee;
- In het afgelopen jaar zijn er geen bijzonderheden in de emissiemetingen van REC geconstateerd (Bron: REC);
- Er zijn in het afgelopen jaar geen meldingen geweest van schade aan gewassen in de omgeving van de REC.

Literatuur

- van den Berg, M., Birnbaum, L.S., Denison, M., De Vito, M., Farland, W., Feeley, M., Fiedler, H., Hakansson, H., Hanberg, A., Haws, L., Rose, M., Safe, S., Schrenk, D., Tohyama, C., Tritscher, A., Tuomisto, J., Tysklind, M., Walker, N. & Peterson, R.E., 2006. The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-Like Compounds. *Toxicological Sciences*. 93, 223-241.
- CBLB, 2011. Huidige prestatiekenmerken van de bepaling van fluoride in plantenmateriaal (volgens SWV-E1421 v2.0). Chemisch Biologisch Laboratorium Bodem, Wageningen UR.
- van Dijk, C.J. & van Alfen, A.J., 2011. Biomonitoringprogramma rond de reststoffen Energiecentrale (REC) Harlingen. Februari t/m december 2010. Plant Research International, Rapport 383, Wageningen.
- van Dijk, C.J., Deolu-Ajayi, A.O., & de Visser, W., 2025. Biomonitoringprogramma rond de Reststoffen EnergieCentrale (REC) Harlingen; Januari tot en met december 2024. Wageningen Research Rapport 1473, Wageningen.
- van Dijk, C., van Doorn, W. & van Alfen B, 2015. Long term plant biomonitoring in the vicinity of waste incinerators in The Netherlands. *Chemosphere* 122:45-51.
- van der Eerden, L.J.M., 1980. De invloed van asfalt- en teerdampen op planten. Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek, Rapport R250. Wageningen, 4 pp.
- van der Eerden, L.J.M., 1991. Fluoride content in grass as related to atmospheric fluoride concentrations: a simplified predictive model. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 37: 257-273.
- EU, 2008. COMMISSION REGULATION (EC) No 629/2008 of 2 July 2008 amending Regulation (EC) No 1881/2006 setting maximum levels for certain contaminants in foodstuffs. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:173:0006:0009:EN:PDF>
- EU, 2011. COMMISSION REGULATION (EU) No 1259/2011 of 2 December 2011 amending Regulation (EC) No 1881/2006 as regards maximum levels for dioxins, dioxin-like PCBs and non dioxin-like PCBs in foodstuffs <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:320:0018:0023:EN:PDF>
- EU, 2023. COMMISSION REGULATION (EU) No 2023/915 of 25 April 2023 on maximum levels for certain contaminants in food and repealing Regulation (EC) No 1881/2006. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32023R0915>
- Franzaring, J., 1995. Einflußgrößen beim Biomonitoring luftgetragener Polyzyklischer Aromatischer Kohlenwasserstoffe mit dem Akkumulationsindikator Grünkohl. Inaugural-Dissertation Universität Trier, Shaker Verlag, Aachen.
- Halbwachs, G., 1967. Zur Frage von Schädigungen der Vegetation durch Teerdämpfe. *Zhytopathologische Zeitschrift* 60: 73-91.
- VDI, 1999. VDI-Richtlinie 3792, Blatt 6 - Verein Deutscher Ingenieure (Hrsg.): Messen von Immissions-Wirkungen: Standardisierte Exposition von Grünkohl. Gründruck in Arbeit. Düsseldorf.
- VROM, 2001. Emissiereductiedoelstellingen Prioritaire Stoffen. Notitie ten behoeve van NMP4. Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Bijlage 1 Toetsingskader

Voor het vaststellen van eventuele effecten van de uitstoot van de REC op de kwaliteit van akker- en tuinbouwproducten worden de gemeten gehalten op de punten rond de installatie vergeleken met die op het referentiepunt, in de zelfde omgeving maar buiten de directe invloedssfeer van de installatie. Ook worden de gehalten vergeleken met achtergrondgehalten en getoetst aan normen voor consumptie- of veevoederkwaliteit (indien beschikbaar). Onderstaand een korte toelichting op de herkomst en/of berekening van de achtergrondgehalten en een overzicht van de geldende normen (Tabel B1-1).

Voor cadmium en kwik in spinazie en boerenkool zijn achtergrondwaarden afgeleid op basis van gehalten die zijn gemeten op twee referentielocaties van vergelijkbare biomonitoringprogramma's rond afvalverbrandingsinstallaties in Harlingen en Alkmaar. De referentielocaties liggen buiten de invloedssfeer van de installaties. De achtergrondwaarden worden weergegeven als voortschrijdend 3-jarig gemiddelde (\pm SD). Daarvoor is voor elk jaar het gemiddelde gehalte (en standaardafwijking) berekend over de meetwaarden van het betreffende jaar, het voorgaande jaar en het jaar erna (jaar x , $x-1$, $x+1$). Op deze wijze is het mogelijk een vergelijking te maken tussen de gemiddelde achtergrondniveau's voor noord Nederland in het betreffende jaar met rond de REC gemeten waarden in dat zelfde jaar. Door het voortschrijdend 3-jaar gemiddelde met de bandbreedte te presenteren wordt een beeld verkregen van de mate van variatie in de tijd en of er sprake is van een stijgende of dalende trend.

Voor consumptiegewassen (spinazie en boerenkool) gelden de normen zoals vastgelegd in de EU regelgeving (EU, 2008; 2023). In de verordening zijn normen opgenomen voor o.a. zware metalen (zoals cadmium) in bladgroenten zoals spinazie en boerenkool. Voor kwik en PAK-gehalten in bladgroenten zijn geen normen geformuleerd.

Het landelijk achtergrondgehalte voor dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk is gebaseerd op een jaarlijkse inventarisatie van het WFSR – Wageningen Food Safety Research (onderdeel van Wageningen UR) in het kader van de EU monitoring van achtergrondconcentraties van dioxinen, dioxine-achtige PCB's en niet-dioxine-achtige PCB's in voedingsmiddelen zoals vlees, melk en eieren ([Website WFSR](#)). De publicatie van deze metingen door WFSR is na 2022 stopgezet. Nieuwe metingen kunnen worden opgevraagd door rechtstreeks contact op te nemen met het RIVM. De achtergrondwaarden worden weergegeven als voortschrijdend 3-jaar gemiddelde op basis van de beschikbare metingen. Voor dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk zijn maximaal toelaatbare gehalten vastgesteld (EU, 2008; 2011; 2023).

De achtergrondwaarde voor fluoriden in kalkpapieren is gebaseerd op metingen op het referentiepunt van het biomonitoringprogramma rond de REC in Harlingen en een niet additioneel belast meetpunt in Oostvoorne (Zuid-Holland), en wordt weergegeven als voortschrijdend 3-jarig gemiddelde (zie bovenstaand). Op grond van de bestaande relatie tussen de atmosferische fluoridenconcentratie en het fluoridengehalte in kalkpapieren (zie Bijlage 2) is het mogelijk de jaargemiddelde gehalten in kalkpapieren indicatief te toetsen aan het maximaal toelaatbare risiconiveau voor lucht (MTR_{lucht}). De MTR_{lucht} als jaargemiddelde van $0,05 \mu\text{g m}^{-3}$ komt overeen met een gehalte in kalkpapieren van $0,16 \mu\text{g g}^{-1} \text{d}^{-1}$.

De regionale achtergrondwaarde voor fluoriden in gras is gebaseerd op metingen op twee referentielocaties van vergelijkbare biomonitoringprogramma's in Alkmaar en Harlingen en wordt weergegeven als voortschrijdend 3-jarig gemiddelde (zie bovenstaand). Fluoridengehalten in gras vertonen over het algemeen een seizoenspatroon met lagere gehalten in de zomerperiode en hogere gehalten in de winterperiode. Het seizoenafhankelijk achtergrondgehalte voor fluoriden in gras is afgeleid door het jaargemiddelde te corrigeren met een seizoensindex. De index is bepaald op basis van analyses rond een aantal fluoridenbronnen in Nederland (van der Eerden, 1991).

De Gezondheidsraad (1981) heeft aanbevolen om in geval van twijfel over een eventuele te hoge fluoridenbelasting van vee via het voer, de gehalten in het voer te toetsen aan de maximaal toelaatbaar fluoridengehalte. In het biomonitoringprogramma rond de REC worden de fluoriden gehalten in gras standaard getoetst aan de door de Raad voorgestelde maximaal toelaatbare gehalten. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat de wetenschappelijke basis voor deze veevoernorm smal is.

Maximaal toelaatbaar fluoridengehalte voor jong rundvee: 25 $\mu\text{g g}^{-1}$ voer.

Maximaal toelaatbaar fluoridengehalte voor ouder vee: 30-33 $\mu\text{g g}^{-1}$ voer.

Tabel B1-1 Overzicht van de maximaal toelaatbare gehalten en achtergrondgehalten voor de verschillende componenten en gewassen.

Component	Gewas/ Product	Max. toelaat- baar gehalte	Achter- grond	Weergave	Eenheid	Herkomst onderliggende data
Cadmium	Spinazie	200 ^a	37 – 116	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.	Referentielocaties (2) van monitoringprojecten rond AVI's (n=30)
	Boerenkool	200 ^a	11 – 29	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.	Referentielocaties (3) van monitoringprojecten rond AVI's (n=18)
Kwik	Spinazie	-	1,1 – 2,4	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.	Referentielocaties (2) van monitoringprojecten rond AVI's (n=30)
	Boerenkool	-	2,3 – 5,8	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ v.g.	Referentielocaties (2) van monitoringprojecten rond AVI's (n=18)
PAK's ^b	Spinazie	-	36 – 86	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s.	Referentielocatie Harlingen (n=15)
	Boerenkool	-	54 - 114	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s.	Referentielocatie Harlingen (n=9)
Dioxinen	Koemelk	2,0 ^c	0,229	Voortschrijden gemiddelde	pg WHO-TEQ g^{-1} vet	WFSR inventarisatie voor de EU voor 2022 ^d en RIVM voor 2024 (n=2)
Dioxine-achtige PCB's	Koemelk		0,308	Voortschrijden gemiddelde	pg WHO-TEQ g^{-1} vet	WFSR inventarisatie voor de EU voor 2022 ^d en RIVM voor 2024 (n=2)
Dioxinen+PCB's	Koemelk	4,0 ^c	0,420	Voortschrijden gemiddelde	pg WHO-TEQ g^{-1} vet	WFSR inventarisatie voor de EU voor 2022 ^d en RIVM voor 2024 (n=2)
Fluoriden	Kalkpapieren	0,16 ^e	$\leq 0,07$	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g g}^{-1}$ d ⁻¹	Referentielocatie (1) van monitoringproject rond AVI en meetpunt in Oostvoorne (n=78)
	Gras	25 ^f	$\leq 4,7$	Voortschrijden gemiddelde	$\mu\text{g g}^{-1}$ d.s.	Referentielocaties (2) van monitoringprojecten rond AVI's (n=78)
	Gras		2,5-9,5	Seizoen- patroon		Jaargemiddelde van $5 \mu\text{g g}^{-1}$ d.s. vermenigvuldigd met een seizoenindex (van der Eerden, 1991)

^a Maximaal toelaatbaar gehalte in bladgroenten (EU, 2008; 2023).

^b Indicatief achtergrondniveau. De basis voor de berekening van het PAK-achtergrondniveau en bijbehorende bandbreedte is smal geworden omdat in vergelijkbare biomonitoringprogramma's geen PAK metingen meer worden uitgevoerd waardoor het aantal achtergrondmetingen is afgenomen.

^c Maximaal toelaatbaar gehalte voor melk en melkproducten (EU; 2023).

^d Resultaten van het monitoringonderzoek (https://data.4tu.nl/collections/_/5678509) worden vanaf 2023 niet meer gepubliceerd.

^e Maximaal toelaatbaar risiconiveau ($\text{MTR}_{\text{lucht}}$) als jaargemiddelde van $0,05 \mu\text{g m}^{-3}$ komt overeen met een gehalte in kalkpapieren van $0,16 \mu\text{g g}^{-1}$ d⁻¹ (van der Eerden & van Alfen, 1990).

^f Maximaal toelaatbaar gehalte in veevoer voor jong rundvee, voor ouder vee gelden hogere adviesnormen (Gezondheidsraad, 1981).

Bijlage 2 Opzet biomonitoringprogramma

B2-1 Algemeen

Biomonitoring met behulp van planten is een methode waarmee nationaal en internationaal veel ervaring is opgedaan. Doel is in beide gevallen het vroegtijdig registreren van mogelijke effecten van de uitstoot van een installatie. Door de keuze van gevoelige plantensoorten eventueel in combinatie met andere relevante agrarische producten (bijvoorbeeld koemelk) heeft een biomonitoringprogramma voornamelijk een signaalfunctie (van Dijk, *et al.*, 2015).

In het biomonitoringprogramma worden accumulatoren toegepast, dat wil zeggen plantensoorten die een bepaalde component relatief snel uit de lucht opnemen en opslaan zonder dat daarbij zichtbare effecten optreden (Tabel B2-1). De gewassen worden op een gestandaardiseerde wijze geteeld (actieve monitoring) en na een bepaalde expositietijd visueel beoordeeld en geanalyseerd op een aantal door de REC geëmitteerde luchtverontreinigingscomponenten: cadmium (Cd), kwik (Hg) en polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's). Op een melkveehouderij nabij de installatie wordt het dioxine- en PCB-gehalte in koemelk bepaald (passieve monitoring). Het fluoridengehalte (F) wordt bepaald in weilandgras uit de directe omgeving van de meetpunten en de metingen door middel van kalkpapiertjes geven een beeld van de ruimtelijke verdeling van de belasting door gasvormige anorganische fluoriden.

Om de analyseresultaten goed te kunnen interpreteren, worden de planten (spinazie en kale) opgekweekt in containers met standaard schone potgrond, en niet in de volle grond. Op deze wijze wordt alleen de opname via de lucht door de bovengrondse plantendelen bepaald en de invloed van lokale verschillen in bodemkwaliteit uitgesloten. Door de over het algemeen grote variatie in bodemsamenstelling is het monitoren van grond niet zinvol. De bijdrage van REC aan de depositie op de bodem is dermate laag dat deze niet aantoonbaar zal zijn binnen de natuurlijke variatie in gehalten.

Tabel B2-1 Overzicht van de verschillende gewassen en producten, de bijbehorende componenten en de bemonsteringfrequenties en aantallen per jaar.

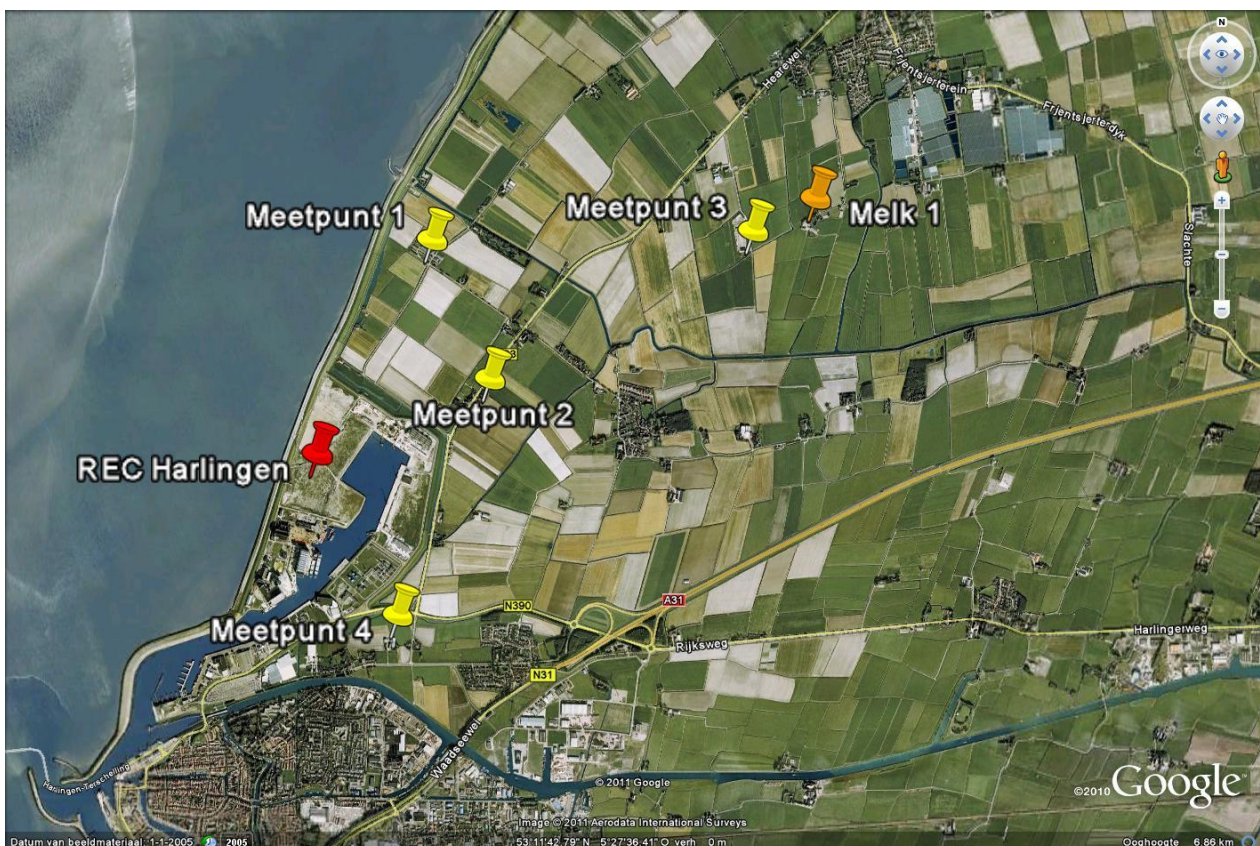
Gewas/ product	Component	Periode	Bemonstering- frequentie per jaar	Aantal locaties	Totaal aantal analyses
Spinazie	Cd, Hg, PAK's	Voorjaar/zomer	5	5	25
Boerenkool	Cd, Hg, PAK's	Herfst/winter	3	5	15
Koemelk	Dioxinen en PCB's	Voor- en najaar	2	1	2
'Kalkpapieren'	Fluoriden	Jaarrond (4-wekelijks)	13	5	65
Gras	Fluoriden	Jaarrond (4-wekelijks)	13	5	65

B2-2 Meetpunten

Situering

Gekozen is voor een meetstrategie waarbij het monitoren vooral is gericht op het bewaken van de milieukwaliteit. Daarbij past een ruimtelijke verdeling met locaties in zoveel mogelijk windrichtingen ten opzichte van de potentiële bron. Op deze manier kan de correlatie tussen windrichting en gevonden gehalten optimaal worden geëvalueerd. De keuze van het aantal en de situering van de meetpunten is bepaald op grond van de geografische ligging en het verspreidingspatroon van de installatie. Uit de resultaten van verspreidingsberekeningen voor NO_x die in het kader van de MER studie zijn uitgevoerd blijkt dat het depositiemaximum op ca. 1250 m noordnoordoost van het bedrijfsterrein ligt (MER Hoofdstuk 6, Figuur 6.2). Bij de MER berekeningen is uitgegaan van een geplande schoorsteenhoogte van 55 m. Deze is later aangepast tot 44 m, dit betekent dat het verwachte depositiemaximum iets dichterbij de installatie zal komen te liggen dan in de MER is aangegeven.

Uitgaande van het bovenstaande zijn voor het biomonitoringprogramma in totaal 5 meetpunten ingericht (Figuur B2-1). Eén van de meetpunten (2) ligt in het depositiemaximum op ca. 1250 m ten noordoosten van de installatie. Op dezelfde lijn op circa 3000 m afstand is eveneens een meetpunt aangelegd (3). Op grotere afstand in de omgeving van Pingjum, op circa 8 km ten zuiden van de installatie en buiten de directe invloedssfeer is een meetpunt (5) als referentielocatie ingericht. Voor het bepalen van het dioxinen en PCB gehalte in koemelk wordt tweemaal per jaar een melkmonster genomen op een melkveehouderij ('Melk 1') waarvan het vee hoofdzakelijk in het verwachte depositiegebied graast of voer krijgt uit dat gebied. Analyse van melk uit de omgeving van het referentie meetpunt is niet noodzakelijk omdat reeds een betrouwbaar landelijk achtergrondniveau is vastgesteld waaraan getoetst kan worden.

Figuur B2-1 Geografische ligging van de meetpunten 1 tot en met 4 rond de REC. Ook is de melkveehouderij aangegeven waar melkmonsters worden genomen ('Melk 1'). Meetpunt 5, het referentiepunt staat niet in de figuur, deze ligt op circa 8 km ten zuiden van de REC in Pingjum.

Meetpunt 1

Coördinaten: 53°12'17.08"N, 5°26'25.44"O

Ligging: ca. 2000 m ten noord-noordoosten van REC

Omschrijving: het meetpunt ligt aan de Hoarnesteek op ca 450 m van de zeedijk en wordt in alle richtingen omringd door akkers en weilanden. De dichtsbijzijnde woning en bedrijfsgebouwen staan op enkele tientallen meters afstand noordelijk van het meetpunt. De aanstroming van lucht vanaf de REC in de richting van het meetpunt wordt niet belemmerd door bebouwing, begroeiing of andere obstakels.

Meetpunt 2

Coördinaten: 53°11'48.64"N, 5°26'45.13"O

Ligging: ca 1300 m ten noordoosten van REC

Omschrijving: het meetpunt ligt achter de woning op het perceel aan de Haulewei. Het meetpunt wordt aan alle kanten omringd door akkers en weilanden. De aanstroming van lucht uit de richting van de REC naar het meetpunt wordt niet belemmerd door hoge begroeiing of andere obstakels. In de 'zichtlijn' bevindt zich alleen het haventerrein. Gezien de hoogte van de bebouwing vormt dit geen noemenswaardige belemmering voor de aanstroming.

Meetpunt 3

Coördinaten: 53°12'18.88"N, 5°28'14.97"O

Ligging: ca 3200m ten noordoosten van REC

Omschrijving: het meetpunt ligt in de zelfde lijn ten opzichte van de REC als meetpunt 2 maar op grotere afstand, naast de zoutwinlocatie Barradeel aan de Haerewei. Het meetpunt wordt aan alle kanten omringd door akkers en weilanden. De aanstroming van lucht uit de richting van de REC naar het meetpunt wordt niet belemmerd door hoge begroeiing of andere obstakels. In de 'zichtlijn' bevindt zich alleen het haventerrein. Gezien de hoogte van de bebouwing vormt dit geen noemenswaardige belemmering voor de aanstroming.

Meetpunt 4

Coördinaten: 53°11'3.5"N, 5°26'20.6"O

Ligging: ca 1200 m ten zuid-zuidoosten van REC

Omschrijving: het meetpunt ligt in de noord-oost hoek van het perceel aan de Haulewei nabij het 'gasstation'. In de zichtlijn tussen het meetpunt en de REC bevindt zich bouwland, de provinciale weg N390 en het haventerrein. Vanaf het meetpunt gezien is er vrij zicht op de schoorsteen van de REC, de bebouwing op het haventerrein vormt dit geen noemenswaardige belemmering voor de aanstroming.

Meetpunt 5

Coördinaten: 53° 7'10.56"N, 5°24'30.03"O

Ligging: 8,4 km ten zuiden van REC

Omschrijving: Het meetpunt ligt aan de noordzijde van het perceel aan de Strandweg, op ongeveer 15 m afstand van de boerderij. Westelijk van het meetpunt op ongeveer 250 m afstand ligt de autoweg N31 en daarachter de zeedijk. In alle andere richtingen wordt het omringd door akkers en weilanden. Het meetpunt ligt buiten de invloedssfeer van de REC.

Inrichting

Voor het betrouwbaar vaststellen van de belasting op de meetpunten rond de installatie moet de aanvoer van lucht uit de richting van de installatie zo min mogelijk worden belemmerd door bebouwing en/of begroeiing. Elk meetpunt beslaat circa 20 m² en is afgezet met ±1 m hoog gaas en windscherm (Figuur B2-2) en moet goed bereikbaar zijn. Op alle meetpunten worden afhankelijk van het seizoen verschillende plantensoorten geteeld in kunststof bakken gevuld met standaard potgrond. De planten worden van water voorzien d.m.v. capillaire opzuiging vanuit een reservoir.

Figuur B2-2 Meetpunt 1 van het biomonitoringprogramma met op de achtergrond de REC. Oppervlakte van circa 20 m², afgezet met windbreekgaas en vrij 'zicht' in de richting van de REC. Tijdstip: mei 2013, op moment van de eerste spinazieoogst.

B2-3 Componenten

De componentkeuze is gebaseerd op de vergunde emissies van de REC. Andere selectiecriteria zijn de stofeigenschappen (toxiciteit, vluchtigheid) en de mogelijkheid tot toetsing aan normen voor consumptiekwiteit van gewassen waarop deze stoffen terechtkomen.

Op basis van genoemde criteria zijn de volgende componenten geselecteerd:

- Zware metalen (cadmium en kwik).
- Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's).
- Dioxinen en dioxine-achtige PCB's.
- Fluoriden.

Onderstaand wordt nader ingegaan op de verschillende componenten, de verspreiding via de lucht en de wijze waarop deze in het biomonitoringprogramma worden bepaald.

Cadmium en kwik

Uit de groep van zware metalen zijn de componenten cadmium en kwik geselecteerd omdat deze relatief vluchtige componenten vrijkomen bij verbranding van afval en deels via de rookgassen worden afgevoerd. Cadmium wordt, geabsorbeerd aan zwevende deeltjes, via de lucht verspreid. Planten kunnen het door de lucht aangevoerde cadmium via de huidmondjes opnemen. In de plant is het cadmium zeer mobiel en kan door de gehele plant worden getransporteerd. Uiteindelijk kan het in diverse plantendelen zoals wortels, bladranden en zaden worden opgeslagen (Stoop & Rennen, 1991). Het gasvormig kwik kan zich over grote

afstanden verspreiden in tegenstelling tot de gebonden fractie die, afhankelijk van de deeltjesgrote, weer in de directe omgeving van de installatie neerslaat. Planten kunnen gasvormig kwik opnemen via de bovengrondse plantendelen (Stoop *et al.*, 1992).

In het monitoringprogramma is alleen de opname door de bovengrondse plantendelen bepaald. Opname via de wortels is in het biomonitoringprogramma verwaarloosbaar door het telen van de gewassen in bakken met standaard potgrond.

Spinazie werd na een expositieperiode van ± 4 weken geoogst. Per meetpunt werd een mengmonster samengesteld uit al het oogstbare plantmateriaal. Voor boerenkool werd per meetpunt het oudste bladmateriaal van alle planten geoogst na een expositieperiode ± 8 weken. Van de boerenkoolmonsters wordt alleen het bladmateriaal gebruikt voor verdere behandeling, stengels en nerven worden verwijderd. De gewasmonsters werden gedroogd en gemalen en vervolgens verpakt in plastic monsterflesjes voor transport naar het laboratorium. De analyses zijn uitgevoerd door Eurofins, Heerenveen.

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's)

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) ontstaan bij onvolledige verbranding van organisch materiaal. De verhouding tussen de afzonderlijke verbindingen is sterk afhankelijk van de omstandigheden gedurende het verbrandingsproces. Planten kunnen PAK's uit de lucht opnemen en in zeer beperkte mate transporteren naar andere plantendelen. Verhoogde gehalten in bovengrondse plantendelen zijn dan ook voornamelijk het gevolg van opname via de bladeren. De belangrijkste opnameroutes zijn de actieve opname van gasvormige PAK's via huidmondjes en de passieve diffusie door de cuticula. Plantensoorten met een hoog gehalte aan lipiden, brede, gekrulde bladeren en een voor opname gunstige oppervlaktestructuur (dikke waslaag) nemen PAK's gemakkelijk op. Een voorbeeld van een dergelijk gewas is boerenkool. Deze soort wordt in Duitsland veelvuldig als monitoringplant in routinematig milieuonderzoek naar organische luchtverontreinigingscomponenten toegepast (Rademacher & Rudolph, 1994; VDI, 1999). De relatie tussen atmosferische PAK concentraties en PAK gehalten in gewassen sterk afhankelijk van het seizoen (Franzaring, 1995).

Ondanks het feit dat PAK's in sterke mate kunnen accumuleren in bovengrondse plantendelen zijn direct zichtbare effecten slechts incidenteel waargenomen met name na blootstelling van planten aan teer- en asfaltdampen (Halbwachs, 1967; van der Eerden, 1980).

In het biomonitoringprogramma zijn uit deze groep van organische verbindingen de 16 uit toxiciteitsoogpunt belangrijkste componenten bepaald. De PAK gehalten werden bepaald in dezelfde gewasmonsters als voor de cadmium en kwik bepaling. De analyses zijn uitgevoerd door Eurofins, Heerenveen.

Dioxinen en dioxine-achtige PCB's

Dioxinen is een verzamelnaam voor een groep van chemische stoffen die bij (vuil)verbrandingsprocessen kunnen ontstaan. Dioxinen komen in kleine concentraties nog steeds in heel Nederland voor. Het inademen van dioxinen uit de lucht draagt nauwelijks bij aan de hoeveelheid dioxinen die mensen via het voedsel binnenkrijgen. Dieren kunnen dioxinen binnenkrijgen via het voer en overdragen naar eieren, melk en vlees en op die manier in de menselijke voedselketen terechtkomen. Om blootstelling van mensen en dieren te beperken zijn productnormen opgesteld. Meer informatie over dioxinen en dioxine-achtige PCB's is te vinden op: <https://www.rivm.nl/dioxine>.

Dioxinen is een verzamelnaam voor twee subgroepen van gechloreerde tricyclische aromatische componenten welke overeenkomstige chemische, fysische en biologische eigenschappen bezitten. Het betreft de polychloordibenzo_p_dioxinen (PCDD's) en de polychloor_dibenzofuranen (PCDF's). Dioxinen hebben geen technische toepassing en worden derhalve dan ook niet opzettelijk gemaakt (m.u.v. wetenschappelijk onderzoek). De toxiciteit wordt bepaald door middel van Toxiciteit Equivalenten² (van den Berg *et al.*, 2006).

² De toxiciteit van de 17 belangrijkste dioxinen wordt uitgedrukt in zgn. Toxiciteit Equivalenten (TEQ) ten opzichte van de meest toxische verbinding 2,3,7,8 tetrachloordibenzodioxine (2,3,7,8-TCDD). Dit betekent dat de componenten afzonderlijk worden gewogen op basis van hun toxiciteit ten opzichte van 2,3,7,8-TCDD. Deze wegingsfactoren worden uitgedrukt in zogenaamde Toxiciteits-Equivalentie-Factoren (TEF). De werkelijk gemeten gehalten van de 17 afzonderlijke componenten worden vermenigvuldigd met de bijbehorende TEF-factor en tenslotte gesommeerd (van den Berg *et al.*, 2006).

Dioxinen worden gevormd in verbrandingsprocessen in onder andere afvalverbrandingsinstallaties (AVI's). Deze vorming vindt met name plaats bij rookgastemperaturen tussen 250 en 400°C. Bij temperaturen boven de 850°C worden dioxinen binnen 2 seconde vernietigd in een verbrandingsproces. Dioxine-uitstoot wordt voorkomen door daarna de rookgassen voldoende snel af te koelen tot onder de temperatuur waarin zich dioxines vormen en de resterende dioxines in de rookgasreiniging te verwijderen.

Naast de PCDD/F's zijn er ook een aantal dioxineachtige chloorbifenylen (PCB's) die in de toekomst meegenomen dienen te worden bij de beoordeling of een product geschikt is voor menselijke consumptie of als veevoeder mag worden gebruikt. Bij de analyses van de melk worden de mono- en non-ortho gesubstitueerde chloorbifenylen en enkele indicator PCB's simultaan met de dioxinen bepaald. De toxiciteit wordt op dezelfde wijze bepaald als voor dioxinen: door middel van Toxiciteit Equivalenten. Bij de bepaling van het totaal gehalte worden de indicator PCB's buiten beschouwing gelaten.

Sinds het in 1989 aantonen van verhoogde dioxinegehalten in melk uit de polder Lickebaert bij Vlaardingen is er tot op de dag van vandaag nog steeds grote maatschappelijke belangstelling voor de relatie tussen dioxinen en afvalverbrandingsinstallaties. Om hieraan tegemoet te komen worden de uit toxiciteitsoogpunt belangrijkste dioxine en PCB componenten bepaald in koemelk afkomstig uit het verwachte maximum depositiegebied van de installatie. Op een melkveehouderij wordt tweemaal per jaar een melkmonster genomen van vee dat hoofdzakelijk in dat gebied heeft gegraasd of daaruit voer heeft gekregen. Uit de tank met melk van meerdere dagen wordt een monster van één liter genomen en koel bewaard tijdens transport naar het laboratorium. De analyses zijn uitgevoerd door WFSR (Wageningen Food Safety Research), onderdeel van Wageningen UR.

Fluoriden

Monocotyle plantensoorten zoals tulpen, gladiolen en fresia's zijn relatief gevoelig voor fluoridenhoudende luchtverontreiniging. In de omgeving van Harlingen worden tulpen geteeld. Ook bij dieren kunnen schadelijke effecten optreden (fluorosis: aantasting van beenderen en gebit) door het consumeren van planten waarin fluoriden zijn geaccumuleerd of waarop stofvormig fluoriden is gedeponeerd. Op basis van resultaten uit vergelijkbare monitoringprogramma's rond afvalverbrandingsinstallaties wordt de ruimtelijke verspreiding van gasvormig fluoride gemonitord door middel van een accumulatiemeting, de zogenoemde 'kalkpapiermetingen'.

Metingen van fluoriden in kalkpapieren zijn vooral geschikt om een indruk te krijgen van de veranderingen in fluoridenbelasting in ruimte en tijd. Daarnaast lijkt de passieve opname van gasvormige fluoriden in kalkpapieren op de wijze waarop planten fluoriden opnemen. Het weer beïnvloedt beide processen op ongeveer dezelfde manier, en zowel voor planten als voor kalkpapieren geldt dat gasvormige fluoriden sterker accumuleren dan deeltjesvormige fluoriden. Het omrekenen van fluoridengehalten in kalkpapieren naar atmosferische fluoriden-concentraties voor het toetsen aan normen moet als indicatief worden beschouwd omdat de variatie in deze relatie vrij groot is. De opname van fluoriden in kalkpapieren is een passief proces: windsnelheid, relatieve vochtigheid en de verhouding tussen stof- en gasvormige fluoriden spelen daarbij een belangrijke rol. Bij dezelfde atmosferische fluoridenconcentratie is de opname van fluoriden hoger naarmate de windsnelheid en luchtvochtigheid toenemen.

Een 'kalkpapiertje' bestaat uit een rond filtreerpapier geïmpregneerd met een suspensie van calciumhydroxide. Zes van dergelijke papiertjes worden opgehangen in een kastje op 1,50 m boven het maaiveld (van Dijk & van Alpen, 2011). Het kastje is aan de boven- en onderzijde gedeeltelijk open om een optimale luchtcirculatie te realiseren (Figuur B2-3). Door de vorm van het kastje worden deeltjes met een grote depositiesnelheid niet opgenomen. De kalkpapieren worden standaard vier weken blootgesteld aan de atmosfeer. Verzadiging met fluoriden komt onder praktijkomstandigheden niet voor. Het in kalkpapiertjes geaccumuleerde fluoriden wordt ontsloten door middel van verassing waarna het fluoride uit de oplossing wordt gedestilleerd en gemengd met een kleurreagens. De bepalingen zijn uitgevoerd door het Centraal Laboratorium van Wageningen UR. De analyseresultaten worden gepresenteerd als daggemiddelden. Dit betekent dat het totale gehalte wordt gedeeld door het aantal blootstellingdagen (standaard 28 dagen; eenheid: $\mu\text{g g}^{-1} \text{d}^{-1}$).

Fluoridengehalten in kalkpapieren kunnen worden omgerekend naar fluoridengehalten in lucht (van der Eerden & van Alfen, 1990). Uit onderzoek rond enkele fluoridenbronnen in Nederland en België is een formule afgeleid voor de relatie tussen de atmosferische fluoridenconcentratie (F_A , in $\mu\text{g m}^{-3}$) en het fluoridengehalten in kalkpapieren (F_K , in $\mu\text{g g}^{-1} \text{d}^{-1}$):

$$F_K = 7,714 F_A^{1,302}$$

Hoewel de correlatie tussen F_A en F_K significant is ($r=0,81$; $p < 0,001$), is er geen voor de hand liggende fysiologische verklaring voor het feit dat de exponent in de functie groter is dan 1. Ook geeft de correlatie coëfficiënt aan dat de onzekerheidsmarge rondom voorspelde waarden van F_K bij gegeven F_A substantieel is. Voorzichtigheid bij het gebruik van deze relatie is daarom geboden. Op grond van bovenstaande relatie komt de $\text{MTR}_{\text{lucht}}$ voor het jaargemiddelde overeen met een gehalte in kalkpapieren van $0,16 \mu\text{g g}^{-1} \text{d}^{-1}$.

De accumulatie van fluoriden in gras is behalve van de belasting via de lucht ook afhankelijk van de groeisnelheid van het gras en de meteorologische omstandigheden. De fluoridengehalten in gras kunnen van dag tot dag verschillen. Toch wordt er om praktische redenen slechts eenmaal per vier weken een monster genomen. Het is een aanvaarde methode om deze als maandgemiddelden te beschouwen.

Voor de bepaling van het fluoridengehalte in gras werd eenmaal per vier weken in de directe omgeving van de meetpunten in een raster over een oppervlakte van $9 \times 9 \text{ m}$ op 16 punten gras iets boven de grond afgeknipt. Het is van belang dat bij de bemonstering geen grond of kunstmestkorrels worden meegenomen, omdat dit de analysesresultaten sterk beïnvloedt. Het verse materiaal werd gedroogd en gemalen waarna het fluoridengehalte werd bepaald. De analysesresultaten worden weergegeven als hoeveelheid fluoriden per gram droge stof ($\mu\text{g g}^{-1} \text{d.s.}$). De analyses zijn uitgevoerd door het Centraal Laboratorium van Wageningen UR.

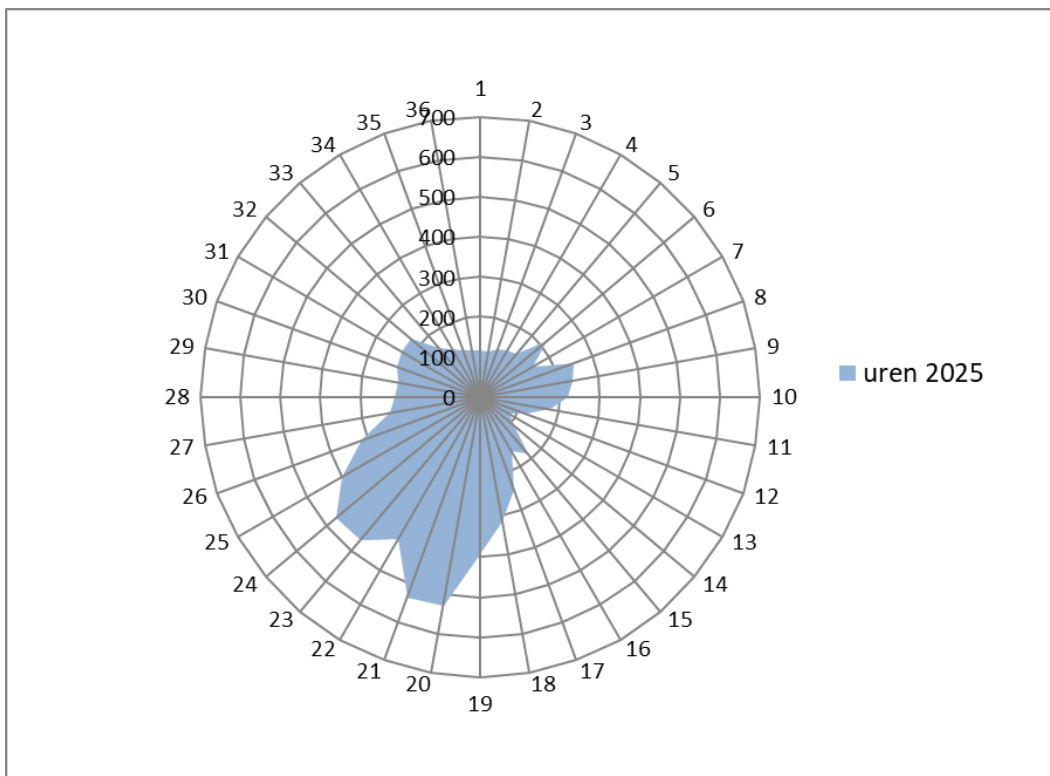
Figuur B2-3 Links een 'fluoridenkastje' in het veld en rechts een bovenaanzicht van het kastje met de geïmpregneerde filtreerpapertjes.

Bijlage 3 Meteorologische gegevens

De verspreiding van de door de REC geëmitteerde componenten hangt af van de meteorologische omstandigheden, de terreinkenmerken en de chemische eigenschappen van de component. Een indicatie over mogelijke verbanden tussen REC-emissie en verhoogde gehalten in gewassen kan verkregen worden door de windrichting tijdens de expositieperiode te beoordelen. Uiteraard levert het leggen van een relatie tussen gehalten en windrichtingfrequentie geen volledige bewijsvoering op voor wat betreft de eventuele bijdrage van de REC aan deze gehalten. Andere factoren spelen ook een rol zoals variatie in emissie, windsnelheid, landschapskarakteristieken en fysiologische eigenschappen van het gewas. Desondanks blijkt het evalueren van genoemde relatie een nuttige bijdrage te kunnen leveren aan de evaluatie van de resultaten.

De windrichtinggegevens zijn afkomstig van vliegveld Eelde (KNMI). Voor elke locatie is een sector van 30° uit de windroos bepaald waarvandaan de wind over de bron en de betreffende locatie waait (Figuur B3-1).

Voor cadmium en mogelijk ook kwik geldt dat eenmaal opgenomen materie niet gemakkelijk de plant verlaat. Voor deze componenten zijn de windrichtinggegevens (uren) over de gehele expositieperiode per gewas beoordeeld (Tabel B3-1). Voor evaluatie van de voor seizoeninvloeden gecorrigeerde fluoridengehalten in gras zijn de windrichtinggegevens per vier-wekelijkse expositieperiode en de seizoenindex (van der Eerden, 1991) gebruikt (Tabel B3-2). Van fluoride (in gras) is bekend dat het kan uit- of afspoelen afhankelijk van de hoeveelheid neerslag vlak voor monsternamen. De hoeveelheid neerslag is bepaald voor enkele tijdstippen voor de afzonderlijke monsternamen (Tabel B3-3).

Figuur B3-1 Windroos op basis van metingen van het KNMI weerstation in Eelde, 2025.

Tabel B3-1 Aantal uren per expositieperiode dat er wind heeft gewaaid uit de richting van de REC naar de verschillende meetpunten (vliegveld Eelde).

Expositieperiode	Meetpunt 1		Meetpunt 2		Meetpunt 3		Meetpunt 4		Meetpunt 5 (referentiepunt)	
	Uren	%	Uren	%	Uren	%	Uren	%	Uren	%
Spinazie										
10-03/ 04-05	114	8,5	98	7,3	98	7,3	187	13,9	137	10,2
05-05/ 01-06	69	10,3	78	11,6	78	11,6	129	19,2	84	12,5
02-06/ 29-06	159	23,7	208	31,0	208	31,0	27	4,0	18	2,7
30-06/ 27-07	101	15,0	123	18,3	123	18,3	106	15,8	18	2,7
28-07/ 24-08	68	10,1	157	23,4	157	23,4	96	14,3	29	4,3
Boerenkool										
16-12/ 09-02	120	17,9	168	25,0	168	25,0	33	4,9	18	2,7
25-08/ 19-10	294	21,9	288	21,4	288	21,4	104	7,7	19	1,4
20-10/ 14-12	435	32,4	231	17,2	231	17,2	46	3,4	28	2,1

Tabel B3-2 Aantal uren wind per expositieperiode van vier weken uit de richting van de REC naar de verschillende meetpunten.

Expositieperiode	Meetpunt 1	Meetpunt 2	Meetpunt 3	Meetpunt 4	Meetpunt 5	Seizoen-index ¹
	190°-220°	220°-250°	220°-250°	310°-340°	120°-150°	
12-12-24/ 08-01	274	299	299	14	6	1,5
09-01/ 05-02	234	153	153	12	1	1,95
06-02/ 05-03	120	168	168	33	18	1,95
06-03/ 02-04	70	56	56	96	36	1,1
03-04/ 30-04	44	42	42	91	101	0,6
01-05/ 28-05	69	78	78	129	84	0,6
29-05/ 25-06	159	208	208	27	18	0,5
26-06/ 23-07	101	123	123	106	18	0,6
24-07/ 20-08	68	157	157	96	29	0,6
21-08/ 17-09	225	126	126	48	3	0,7
18-09/ 15-10	69	162	162	56	16	0,8
16-10/ 12-11	192	110	110	21	0	1
13-11/ 10-12	243	121	121	25	28	1,2

¹ Seizoenindex volgens van der Eerden (1991).

Tabel B3-3 Hoeveelheid neerslag (mm) gevallen op de monsterdatum en op de laatste 3, 7 en 28 dagen van elke expositieperiode (KNMI-station Harlingen).

Expositieperiode	Monsterdatum	Laatste 3 dagen	Laatste 7 dagen	Totale periode
12-12-24/ 08-01	1,8	16,5	43,2	91,2
09-01/ 05-02	0,0	0,1	0,1	30,1
06-02/ 05-03	0,0	0,0	7,0	29,6
06-03/ 02-04	0,0	0,0	1,1	9,1
03-04/ 30-04	0,0	0,0	4,2	16,2
01-05/ 28-05	10,5	15,9	27,4	29,5
29-05/ 25-06	1,3	3,1	3,1	74,7
26-06/ 23-07	23,1	30,1	31,7	70,1
24-07/ 20-08	0,0	0,0	0,3	59,4
21-08/ 17-09	3,1	15,4	47,6	91,8
18-09/ 15-10	1,6	3,0	3,0	28,0
16-10/ 12-11	0,0	3,7	4,4	133,1
13-11/ 10-12	1,1	13,0	20,5	128,6

Bijlage 4 PAK-gehalten per component in spinazie en boerenkool

Tabel B4-1 PAK-gehalten per component in spinazie ($\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s.) op vijf meetpunten rond de REC Harlingen.

Component	Week 18					Week 22					Week 26					Week 30					Week 34				
	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5
Acenafteen	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00
Acenaftyleen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Anthraceen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Benz(a)antraceen	1,67	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,71	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Benzo(b/j)fluorantheen	4,47	1,29	1,47	2,29	2,04	2,06	1,73	1,29	4,02	2,16	1,46	1,18	1,14	1,57	<1,00	1,08	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	2,89	1,80	<1,00	1,05	1,21
Benzo(ghi)peryleen	2,38	<1,00	<1,00	2,13	1,18	1,08	<1,00	<1,00	2,53	1,27	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	2,33	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Benzo(a)pyreen	2,25	<1,00	<1,00	1,12	<1,00	1,03	<1,00	<1,00	2,05	1,12	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,77	1,10	<1,00	<1,00	<1,00
Benzo(k)-fluorantheen	1,42	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,39	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Chryseen	2,56	<1,00	2,11	1,70	1,51	1,53	1,39	1,16	2,98	1,49	1,11	<1,00	1,20	1,24	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,81	1,08	<1,00	<1,00	<1,00
Dibenzo(ah)antraceen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Fenantheen	13,2	11,70	28,4	11,7	12,1	<10,0	<10,0	<10,0	10,60	<10,0	19,20	10,40	18,30	12,30	<10,0	<10,0	11,10	15,60	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	19,20	<10,0	<10,0
Fluorantheen	10,9	6,41	52,1	8,54	7,78	6,76	7,34	14,70	11,80	6,15	17,20	6,98	26,80	9,77	6,21	5,69	7,60	21,50	7,67	4,77	13,00	6,76	36,80	7,27	6,09
Fluoreen	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00
Indeno(123cd)pyreen	2,24	<1,00	<1,00	1,37	1,18	1,11	<1,00	<1,00	1,99	1,03	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	2,02	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Naftaleen	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	50,00	50,00	50,00	50,00	50,00	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0
Pyreen	6,25	3,24	21,9	4,96	3,82	3,72	4,36	5,72	7,18	3,65	5,58	3,38	8,86	4,64	2,61	2,11	3,03	6,71	3,25	2,00	30,80	3,46	10,80	3,78	2,94
PAK's som [UB]	64,4	45,6	128,0	52,8	49,6	46,3	46,8	54,8	63,2	45,9	109,0	86,9	121,0	94,1	82,7	41,9	45,8	67,8	44,9	40,8	83,7	45,2	90,8	45,1	43,2

¹ <: gehalte ligt beneden de aangegeven aantoonbaarheidsgrens.

Tabel B4-2 PAK-gehalten per component in boerenkool ($\mu\text{g kg}^{-1}$ d.s.) op vijf meetpunten rond de REC Harlingen.

Component	Week 6					Week 42					Week 50				
	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5	mtp 1	mtp 2	mtp 3	mtp 4	mtp 5
Acenafteen	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00
Acenaftyleen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Anthraceen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Benzo(a)antraceen	4,18	4,79	2,6	5,94	2,63	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,42	2,38	1,81	4,39	1,80
Benzo(b/j)fluorantheen	11,4	10,4	8,56	13,3	8,05	<1,00	<1,00	1,03	1,36	1,63	2,71	5,77	3,29	6,61	6,65
Benzo(ghi)peryleen	2,94	1,85	1,50	2,51	2,5	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,09	1,25	1,32	1,20
Benzo(a)pyreen	2,1	1,25	1,10	1,88	1,66	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,16	<1,00
Benzo-(k)-fluorantheen	2,35	2,19	2,07	3,8	2,18	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,29	<1,00	1,15	1,67
Chryseen	14,4	15,8	13,4	24,2	11,5	<1,00	1,37	<1,00	1,49	<1,00	5,38	9,94	9,66	15,40	11,60
Dibenzo(ah)antraceen	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00
Fenanthreen	26,9	29	30,4	32,4	23,8	21,8	16,1	16,5	16,5	18,5	11,4	11,0	12,1	11,1	11,1
Fluorantheen	42,9	32,3	45,5	45,1	25,0	17,8	11,1	19,6	12,0	8,53	8,03	13,90	22,70	19,30	17,20
Fluoreen	2,00	2,30	2,54	2,89	2,90	2,07	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00	<2,00
Indeno(123cd)pyreen	3,20	2,17	2,41	3,60	2,85	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	<1,00	1,71	1,56	1,92	1,45
Naftaleen	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0	<10,0
Pyreen	21,3	18,3	21,9	23,6	12,8	6,96	6,40	8,36	6,24	4,45	4,09	8,05	11,20	10,80	9,24
PAK's som [UB]	149,0	135,0	147,0	174,0	111,0	70,6	57,9	68,4	59,7	56,1	54,0	73,2	82,5	90,2	79,9

¹ <: gehalte ligt beneden de aangegeven aantoonbaarheidsgrens.

Bijlage 5 Dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk

Tabel B5-1 Gehalte aan dioxinen en dioxine-achtige PCB's in koemelk afkomstig van een melkveehouderij in de directe omgeving van de REC.

Component	Week 22	Week 38
Dioxinen (pg g⁻¹ vet)		
2,3,7,8-TCDF	<0,013	0,024
1,2,3,7,8-PeCDF	<0,041	<0,035
2,3,4,7,8-PeCDF	0,109	0,095
1,2,3,4,7,8-HxCDF	<0,052	<0,044
1,2,3,6,7,8-HxCDF	<0,037	0,046
2,3,4,6,7,8-HxCDF	<0,032	<0,034
1,2,3,7,8,9-HxCDF	<0,045	<0,042
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	<0,027	<0,036
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	<0,024	<0,024
OCDF	<0,032	<0,033
2,3,7,8-TCDD	<0,022	<0,012
1,2,3,7,8-PeCDD	<0,071	<0,041
1,2,3,4,7,8-HxCDD	<0,019	<0,019
1,2,3,6,7,8-HxCDD	<0,033	0,034
1,2,3,7,8,9-HxCDD	<0,043	<0,018
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	<0,067	0,073
OCDD	<0,041	0,103
Totaal Dioxinen (pg WHO(2005) TEQ g⁻¹ vet) [UB]	0,154	0,109
Dioxine-achtige PCB's (pg g⁻¹ vet)		
PCB81	0,122	0,098
PCB77	0,396	0,586
PCB126	<1,21	1,05
PCB169	0,162	0,183
PCB123	<20,6	<8,09
PCB118	126	94,1
PCB114	<17,6	<7,21
PCB105	28,1	18,1
PCB167	<34,6	6,00
PCB156	<29,1	<8,90
PCB157	<25,6	<3,94
PCB189	<5,01	1,39
Totaal Dioxine-achtige PCB's (pg WHO(2005) TEQ g⁻¹ vet) [UB]	0,135	0,115
Totaal Dioxinen+Dioxine-achtige PCB's (pg TEQ g⁻¹ vet) [UB]	0,289	0,224
Indicator PCB's (ng g⁻¹ vet)		
PCB28	0,002	0,003
PCB52	<0,007	<0,004
PCB101	<0,014	<0,009
PCB153	0,315	0,217
PCB138	0,168	0,149
PCB180	0,051	0,057
Totaal Indicator PCB's (ng g⁻¹ vet) [UB]	0,555	0,438

¹ <: gehalte beneden de detectiegrens.

To explore
the potential
of nature to
improve the
quality of life

Correspondentieadres voor dit rapport:
Postbus 16
6700 AA Wageningen
T 0317 48 07 00
wur.nl/plant-research

Rapport WPR-1577

De missie van Wageningen University & Research is 'To explore the potential of nature to improve the quality of life'. Binnen Wageningen University & Research bundelen Wageningen University en gespecialiseerde onderzoeksinstituten van Stichting Wageningen Research hun krachten om bij te dragen aan de oplossing van belangrijke vragen in het domein van gezonde voeding en leefomgeving. Met ongeveer 30 vestigingen, 7.900 medewerkers (7.100 fte), 2.500 PhD- en EngD-kandidaten, 12.700 studenten en 80.000 Leven Lang Leren-deelnemers behoort Wageningen University & Research wereldwijd tot de aansprekende kennisinstellingen binnen haar domein. De integrale benadering van de vraagstukken en de samenwerking tussen verschillende disciplines vormen het hart van de unieke Wageningen aanpak.